

vergadering **28**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 11 maart 2015

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
ACTUELE VRAAG van Vera Celis aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het pesten van leerkrachten, vooral door directies en collega's, en het daaruit voortvloeiende ziekteverzuim	5
ACTUELE VRAAG van Marino Keulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over trajectcontroles om de verkeersveiligheid te verhogen	
ACTUELE VRAAG van Ingrid Pira aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over verkeersveiligheid en mobiele trajectcontroles	8
ACTUELE VRAAG van Karin Brouwers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de afschaffing van belbussen door De Lijn	11
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Jean-Jacques De Gucht, Ann Brusseel, Karim Van Overmeire, Sabine de Bethune, Wouter Vanbesien en Tine Soens betreffende de verregaande aantasting van zowel de seksuele en reproductieve rechten van de vrouw als de rechten van het kind in Iran – 280 (2014-2015) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	14
ACTUELE VRAAG van Jan Bertels aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe noodkreet van Zorgnet Vlaanderen betreffende de investeringssubsidies voor woonzorgcentra en de mogelijke verhoging van de dagprijs	
ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het uitblijven van infrastructuursubsidies voor rusthuizen en de mogelijke verhoging van de dagprijs	
ACTUELE VRAAG van Freya Saeys aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het uitblijven van infrastructuursubsidies voor woonzorgcentra en de mogelijke verhoging van de dagprijs	15
ACTUELE VRAAG van Axel Ronse aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de vereenvoudiging van de Vlaamse ondernemerssteun	
ACTUELE VRAAG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de administratieve vereenvoudiging van de ondernemerssteun bij de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV)	
ACTUELE VRAAG van Rik Daems aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de finaliteit en timing van de herstructureringssoefening bij de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV)	21

ACTUELE VRAAG van Güler Turan aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de vergroening van de economie, naar aanleiding van een recent rapport van het Europees Milieuagentschap	26
ACTUELE VRAAG van Miranda Van Eetvelde aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de gevolgen van het federale akkoord met betrekking tot het brugpensioen (SWT) en de rol van de VDAB	
ACTUELE VRAAG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de activering van de bruggepensioneerden (SWT's)	30
ACTUELE VRAAG van Lode Ceyskens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de goedkeuring van het GRUP 'Closing the Circle' en de valorisatie van het afval op de Remo-stortplaats in Houthalen-Helchteren	34
ACTUELE VRAAG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het initiatief van de minister om een Burgerkabinet voor cultuur op te richten	38
ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de toekomst van het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland (CVN), naar aanleiding van het collectief ontslag van de leden van de Commissie CVN	
ACTUELE VRAAG van Ward Kennes aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de toekomst van het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland (CVN), naar aanleiding van het collectief ontslag van de leden van de Commissie CVN	
ACTUELE VRAAG van Bart Caron aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de toekomst van het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland (CVN), naar aanleiding van het collectief ontslag van de leden van de Commissie CVN	42
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	48
VOORSTEL VAN DECREET van Martine Taelman, Tine van der Vloet, Vera Jans, Lies Jans, Katrien Schryvers en Caroline Croo houdende wijziging van artikel 14 van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap – 217 (2014-2015) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	48
Artikelsgewijze bespreking	49
VOORSTEL VAN DECREET van Martine Taelman, Lorin Parys, Katrien Schryvers, Peter Persyn, Vera Jans en Tine van der Vloet houdende wijziging van het decreet van 3 mei 1989 houdende erkenning van adoptiediensten en houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen – 226 (2014-2015) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	50
Artikelsgewijze bespreking	50

MOTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska tot uitoefening van het recht van onderzoek naar mogelijke partijdigheid en belangenvermenging bij de Vlaamse Regering tijdens de besluitvorming rond Uplace – 259 (2014-2015) – Nr. 1	
Bespreking	51
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Jean-Jacques De Gucht, Ann Brusseel, Karim Van Overmeire, Sabine de Bethune, Wouter Vanbesien en Tine Soens betreffende de verregaande aantasting van zowel de seksuele en reproductieve rechten van de vrouw als de rechten van het kind in Iran – 280 (2014-2015) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	56
Bespreking	56
VOORSTEL VAN DECREET van Martine Taelman, Tine van der Vloet, Vera Jans, Lies Jans, Katrien Schryvers en Caroline Croo houdende wijziging van artikel 14 van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap – 217 (2014-2015) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	63
VOORSTEL VAN DECREET van Martine Taelman, Lorin Parys, Katrien Schryvers, Peter Persyn, Vera Jans en Tine van der Vloet houdende wijziging van het decreet van 3 mei 1989 houdende erkenning van adoptiediensten en houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen – 226 (2014-2015) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	64
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Jean-Jacques De Gucht, Ann Brusseel, Karim Van Overmeire, Sabine de Bethune, Wouter Vanbesien en Tine Soens betreffende de verregaande aantasting van zowel de seksuele en reproductieve rechten van de vrouw als de rechten van het kind in Iran – 280 (2014-2015) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	64
MOTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska tot uitoefening van het recht van onderzoek naar mogelijke partijdigheid en belangenvermenging bij de Vlaamse Regering tijdens de besluitvorming rond Uplace – 259 (2014-2015) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	64
MOTIE van Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt en Bart Van Malderen tot besluit van de op 26 februari 2015 door Freya Van den Bossche in commissie gehouden interpellatie tot minister Jo Vandeurzen over de gevolgen van de federale beslissing om de mantelzorgpremie voor werkzoekenden te schrappen voor het Vlaamse mantelzorgbeleid – 272 (2014-2015) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	65
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	65
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	68
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	68

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Mathias De Clercq, Joris Vandenbroucke: ambtsverplichtingen;

Jan Van Esbroeck, Johan Verstreken: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Barbara Bonte, Mercedes Van Volcem: gezondheidsredenen.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 60/21)

ACTUELE VRAAG van Vera Celis aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het pesten van leerkrachten, vooral door directies en collega's, en het daaruit voortvloeiende ziekteverzuim

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik sta hier weer naar aanleiding van artikels die in de media zijn verschenen over pesten en blijkbaar is dat pestgedrag niet alleen waar te nemen op de speelplaats, maar ook in de leraarskamer. Volgens de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) is maar liefst 11,8 procent van de leerkrachten daardoor gevat. Zo'n pestgedrag uit zich in roddels, men houdt informatie achter, men maakt het heel moeilijk om te functioneren in de school. Een op de tien klachten komt doordat men het niet altijd durft te zeggen, maar dat kan escaleren en tot ernstige conflicten leiden. Als die pesterijen aanhouden, vergroot dat het ziekteverzuim. Daarover heb ik in januari al een actuele vraag gesteld.

Minister, het is echt tijd om werk te maken van een aantal maatregelen. Wat wilt u doen om het psychosociaal welbevinden van de leerkrachten te verbeteren?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Celis, ik weet dat u zeer bekommerd bent om het pesten. Dat hebben we in de commissie al gezien. Ik heb de cijfers die vandaag in de krant staan, via de media vernomen. We hebben onmiddellijk contact opgenomen met de SERV om te vragen in welke context we die cijfers moeten bekijken, want op mijn kabinet is geen gepubliceerd onderzoek aanwezig. De SERV heeft blijkbaar een bevraging gedaan bij 40.000 werkenden en heeft een onderscheid gemaakt tussen zeven categorieën. Er zijn ongeveer 1400 directies en leerkrachten bevraagd. Van die groep van 1400 leerkrachten op een totaal bestand van 150.000 onderwijzend personeel, zijn er iets meer dan 160 die zeggen dat ze ooit al eens werden geconfronteerd met pestgedrag.

Dat is een verhouding van een op negen. Het positieve is dat acht op negen daar niet mee is geconfronteerd, en dat is goed. Maar u hebt een punt. We moeten iets doen met de groep die gepest wordt of zich gepest voelt, want dat is iets heel subjectief en dat moet je persoonlijk aanpakken. Ik kies niet voor een centraal telefoonnummer omdat we een oplossing heel dicht bij de school moeten zoeken. Er is veel geïnvesteerd in vertrouwenspersonen en opleidingen tot vertrouwenspersoon in scholen. We moeten eens kijken op welke manier die werken.

Als een leraar die zich niet goed voelt, daar geen soelaas vindt, kan hij nog altijd een beroep doen op externe diensten voor preventie op het werk. Ik ben op dit ogenblik aan het kijken hoe we de pedagogische begeleiding op het terrein kunnen versterken door hen een samenwerkingsakkoord te laten sluiten met de vzw Limits, die nu een naamloze vennootschap is geworden en die we niet meer kunnen ondersteunen. Het vraagt maatwerk van de school. Heel veel scholen in Vlaanderen gaan daar op een goede, zorgzame en positieve manier mee om.

Mevrouw Vera Celis (N-VA): Minister, u geeft in uw antwoord een aantal elementen aan die absoluut correct zijn. Dit is zeker een beroepscategorie die door dat pestgedrag gevat blijft en die smeekt om hulp en maatregelen. U kunt mee zorgen voor een heel positief schoolklimaat, en dat de welzijnswetgeving op de school niet alleen wordt toegepast, maar ook wordt gecontroleerd dat het effectief allemaal in orde is.

We moeten de planlast in het achterhoofd houden en zeker niet stimuleren tot extra planlast. Niettemin is de begeleiding van jonge leerkrachten, waardoor ze niet uitvallen om die redenen, een element om mee te nemen.

Minister, ik wil hierbij nog één punt aanhalen. Hoe staat u tegenover een eventuele neutrale netoverschrijdende dienst waarbij het onderwijzend personeel op een zeer laagdrempelige manier terecht kan om zo tegemoet te komen aan die psychosociale problemen?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, uiteraard hebben we deze ochtend het artikel 'Eén op negen leraars gepest' gelezen in Het Laatste Nieuws. Ik denk dat we die probleemsituatie ernstig moeten nemen, zelfs als acht op negen leraars niet worden gepest. Als we dit probleem efficiënt en duurzaam willen oplossen, denk ik dat het bijzonder belangrijk is dat je die oplossing zo dicht mogelijk bij de realiteit zoekt.

Als het gaat over leraars die elkaar pesten, dan denk ik dat de directie een uitermate grote verantwoordelijkheid heeft. Als de directeur of de directrice zelf in fout gaat, denk ik dat schoolbesturen een grote verantwoordelijkheid hebben.

Minister, ik kan u alleen de raad meegeven om schoolbesturen, directies en de onderwijssector te sensibiliseren voor de problematiek. Ik denk dat u zelf of van bovenaf moeilijk op een duurzame wijze kunt ingrijpen. U moet sensibiliseren en aandacht vragen voor welzijn op school, maar ieder heeft zijn verantwoordelijkheid in dit proces. Dat is de raad die ik u wil meegeven.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, vanuit een aantal gesprekken met gepeste leerkrachten wil ik graag twee elementen inbrengen.

Gepeste leerkrachten hebben niet altijd vertrouwen in de externe preventiediensten, niet omdat die slecht zouden werken, maar omdat ze gecontracteerd zijn en een band hebben met de werkgever. Als daar net het

probleem zit, is dat voor heel veel gepeste leerkrachten een extra drempel. Daarom is het net zo spijtig.

Ik hoor heel veel positieve dingen over de werking van de mensen van vzw Limits. In de commissie hebt u gezegd dat, doordat ze een nv geworden zijn, het moeilijk of onmogelijk wordt. Ik zou toch een oproep willen doen, zelfs al is dat administratief of technisch heel moeilijk, om een band te zoeken of een contract af te sluiten met die mensen, aangezien ze het onderwijs kennen en heel veel positieve reacties hebben gekregen.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez (sp-a): Voorzitter, ik wil mij aansluiten bij de collega's en een oproep doen om voor een maatschappelijk probleem bij leerkrachten die het goede voorbeeld moeten geven aan onze jongeren en kinderen over wat je vooral niet doet in het leven, namelijk elkaar pesten en het leven zuur maken, een neutraal meldpunt te installeren.

We leren dat directies en leraars onderling, ondanks vertrouwensleerkrachten en ondanks de vigerende wetgeving, blijkbaar echte pestkoppen zijn. Ik denk dat dat aan de ene kant uiteraard op te lossen is door sensibilisering. Daarin hebben we ook allemaal dezelfde bezorgdheid. Maar aan de andere kant denk ik dat er bij de administratie echt nood is aan een centraal netoverschrijdend meldpunt, ook om het pestgedrag nog beter in kaart te brengen en eventueel heel gerichte maatregelen te kunnen treffen.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik dank jullie.

Er is natuurlijk een onderscheid. Mevrouw Gennez, u vraagt een neutraal meldpunt op onze administratie. Maar een neutraal meldpunt op de administratie lost natuurlijk geen problemen op. De Franstalige collega's zijn zelf inrichter van onderwijs. Dat is een totaal andere situatie dan Vlaanderen.

Mevrouw Celis, u vraagt om een neutrale netoverschrijdende dienst. De vzw Limits van vroeger is dat natuurlijk. Ze zijn nu een naamloze vennootschap geworden.

Mijnheer De Ro, wij kunnen dat probleem oplossen. Het sluit aan bij de zorg van de heer De Meyer. Als er een pestsituatie ontstaat, is het terrein zelf de plaats om de situatie op te lossen, zo dicht mogelijk bij de school. Zowel preventief als curatief kan het mogelijk zijn dat er hulp nodig is van een externe dienst. Als we erin slagen – en daarmee zijn we nu volop bezig – om wat we vroeger deden via een ondersteuning aan de vzw, namelijk onze pedagogische begeleiding die natuurlijk de begeleiding doet in de school het contract te laten afsluiten met die neutrale netoverschrijdende dienst, dan breng je die dienst heel dicht in de school via de begeleiding die natuurlijk ook op schoolmaat probeert te begeleiden. Dan kunnen we de vraag die mevrouw Celis stelt, de zorg van de collega's van de heer De Ro en de heer De Meyer, samenbrengen. Zo kunnen we ervoor zorgen dat wat vroeger goed was, verder gecontinueerd wordt.

Voor mij als minister blijft het essentieel dat we in Vlaanderen niet iets gaan oprichten om te kunnen tellen, maar dat we gewoon proberen preventief en curatief op maat van de school aan oplossingen te helpen werken. Een samenwerking van onze pedagogische begeleiding en organisaties zoals Limits, dat nu een vennootschap geworden is, kan dat versterken. Dat is de weg die we moeten bewandelen om tot een verbetering van het schoolklimaat te komen.

Mevrouw Vera Celis (N-VA): Minister, dank u wel voor het uitvoerig antwoord. Ik denk dat u echt wel een piste hebt aangegeven waar we zeker op moeten voortwerken. Het is immers niet vijf voor twaalf maar al twaalf uur om van de

thematiek van het pesten, waar het er nu zwaar over gaat, dringend werk te maken. We zullen het ook vanuit onze fractie absoluut blijven opvolgen. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Marino Keulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over trajectcontroles om de verkeersveiligheid te verhogen

ACTUELE VRAAG van Ingrid Pira aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over verkeersveiligheid en mobiele trajectcontroles

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (Open Vld): Voorzitter, collega's, minister, u hebt afgelopen zondag op De Zevende Dag een hele batterij maatregelen aangekondigd om de verkeersveiligheid te verhogen. Het is een terechte bekommernis. In de terugdringing van het aantal verkeersdoden hebben we resultaten geboekt de afgelopen tien jaar, namelijk min 30 procent. Dat klinkt indrukwekkend, maar is het minder als je het vergelijkt met onze buurlanden, zelfs met een zuiders land als Spanje. Nu zitten we met een stagnatie.

U hebt onder meer aangekondigd dat u wilt inzetten op trajectcontroles. Open Vld is daar absoluut voor. Minister Crevits zal zich herinneren dat het vorige legislatuur heel wat voeten in de aarde heeft gehad om de eerste trajectcontrole op de E17 in Gent gerealiseerd te krijgen. Mijn vraag is vooral praktisch en concreet. Woorden wekken, voorbeelden strekken. Waar, wanneer en met welke budgettaire middelen gaat u op korte termijn aan de slag om op het terrein, op onze Vlaamse snelwegen die trajectcontroles te implementeren?

De voorzitter: Mevrouw Pira heeft het woord.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Minister, ik heb een gelijkaardige vraag. Het is niet goed gesteld met de verkeersveiligheid in Vlaanderen. Vorige week is er nog een rapport bekendgemaakt waaruit blijkt dat er heel veel ongevallen gebeuren op onze Vlaamse snelwegen, in verhouding veel meer dan in Europa.

U hebt een aantal structurele maatregelen naar voren geschoven, zoals een betere rijopleiding. Dat is goed. Ook trajectcontroles, dat is zeer goed, daar heeft mijn collega al naar verwezen. Dat is zeer efficiënt om de snelheid van auto's te verlagen. Maar dan komt u plots af met een nieuw idee, namelijk de mobiele trajectcontrole. Uw administratie schiet dat eigenlijk onmiddellijk af en verwijst naar een Nederlands voorbeeld waar men een proefproject rond mobiele trajectcontroles heeft gedaan en waarbij er geen resultaten zijn geboekt. Daarom is mijn vraag: beste minister, wat is uw argument om toch in te zetten op die mobiele trajectcontroles, die hun nut niet bewezen hebben en waar uw administratie zelf ook niet in gelooft?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik heb ook uw aanvankelijke schriftelijke vraag daaromtrent gelezen. Daarin vraagt u waar dit systeem bestaat elders in de wereld. Wel, volgens onze eigen gegevens: nergens. Er bestaat een variant van het systeem in Oostenrijk. De vraag is: moeten wij wachten tot de rest van de wereld bezig is om dan pas in te stappen, of mogen wij ambitieus zijn, zeker als het gaat over verkeersveiligheid? Ik kies voor dat laatste, in samenspraak met mijn administratie.

In januari hebben wij in een uitvoerige taskforce, met de VVSG, de lokale politie, de federale politie, het parket, Agentschap Wegen en Verkeer, het Departement Mobiliteit en Openbare Werken en nog meer aanwezige vertegenwoordigers, samengezeten. Daar hebben wij de discussie daaromtrent gevoerd en hebben we het idee van mobiele trajectcontroles doorgesproken.

U verwijst naar Nederland. In Nederland werden daar in 2005 inderdaad studies over verricht. In 2009 had men een systeem op basis van oude technologie, waarbij in een auto een gewone flitscamera, zoals we die vandaag kennen, werd geplaatst, gecombineerd met een gps-verbinding. Dat werkte niet en in 2009 is men daarmee gestopt. Nu staat er zelfs in het jaarverslag van de Nederlandse variant van het BIVV dat mobiele trajectcontrole moet worden onderzocht. In deze staan we dus ten aanzien van Nederland een stap voor, niet achter. Ik vind dat goed, in samenspraak met de administratie.

Op de concrete vragen van de heer Keulen kan ik het volgende antwoorden. Ik heb 700.000 euro uitgetrokken voor dit jaar, ook voor het alternatief van de mobiele trajectcontrole, die we eigenlijk overal kunnen inzetten. Er zijn natuurlijk altijd vaste structuren nodig, zoals portieken of bruggen. Dat systeem moet door de marktspelers zelf nader worden uitgewerkt. We hebben al een bevraging gedaan van de marktspelers. Er is interesse en enthousiasme om dat effectief uit te werken. We nemen dus het voortouw ten voordele van de verkeersveiligheid. Daarvoor zijn veel redenen: 384 verkeersdoden zijn 384 redenen om het voortouw te nemen inzake verkeersveiligheid en inzake nieuwe technologie die we daarvoor kunnen inzetten.

De heer Marino Keulen (Open Vld): Handhaving is altijd het sluitstuk van elk beleid waar een repressief luik aan verbonden is. Men moet er ook voor zorgen dat vaststellingen uiteindelijk de toets van de rechtbank kunnen doorstaan. Collega Pira verwees naar Flevoland in Nederland waar praktisch-organisatorisch heel wat problemen waren opgedoken. Er moeten immers zones worden geijkt. Nu, als de techniek verder staat, des te beter.

Minister, ik heb nog een vraag aan uw adres. U hebt met enkele potentiële leveranciers rond de tafel gezeten. Ga ook met politie en gerecht rond de tafel zitten. Er zullen immers meer overtreders kunnen worden gevat, maar handhaving werkt pas als ze ook kunnen worden vervolgd en gesanctioneerd. Politiediensten en gerechtelijke instanties zullen dus met heel wat meer werk worden geconfronteerd. Het zou niet de eerste keer zijn dat praktisch-organisatorisch vanuit het beleid, samen met de administratie en met de leveranciers, het nodige gebeurt, maar dat politie en gerecht verstek moeten laten gaan. Hebt u al met politie en gerecht rond de tafel gezeten?

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Minister, u zegt dat de mobiele trajectcontrole nergens bestaat. De vraag is of het uw ambitie moet zijn om de eerste te zijn. We hebben op twee plaatsen op autosnelwegen in Vlaanderen trajectcontroles. We hebben allemaal beperkte middelen en mensen. Mobiele trajectcontrole vergt immers niet alleen middelen, maar ook politiemensen. Mijn vraag is of het niet beter is, in deze tijden van schaarste, de middelen te concentreren en volop in te zetten op de vaste trajectcontroles.

De voorzitter: De heer De Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort (CD&V): Minister, ik wil me graag aansluiten bij deze vragen omdat we ook sinds het begin, tijdens de vorige legislatuur, betrokken zijn bij de ontwikkeling van die trajectcontrole. In politiezone Brasschaat en politiezone Grens zijn we toen ook zelf met trajectcontroles gestart. Toen werd vanuit het gewest het signaal gegeven om het niet te doen zoals de politiezone Turnhout, maar te wachten tot er vanuit Vlaanderen een bestek werd uitgewerkt.

Er werd gezegd dat het systeem nadien verder kon functioneren als een opdrachtcentrale. De indruk die toen werd gegeven, die ook bevestigd werd door de toelichting die werd gegeven, is dat de financiering van de verdere uitwerking van de trajectcontrole nadien hoofdzakelijk zou gebeuren door de verscheidene lokale politiezones zelf, en dat niet het gewest de uitwerking van de trajectcontrole op zich zou nemen.

Mijn vraag is de volgende: hoe ziet u nu die verdere aanpak, die verdere financiering van de trajectcontrole? Gebeurt die vanuit het gewest of verwacht u dat ze gebeurt vanuit de diverse politiezones?

De voorzitter: De heer Landuyt heeft het woord.

De heer Renaat Landuyt (sp-a): Minister, samen met uw administratie waren we verrast door uw voluntarisme, wat we willen ondersteunen. Geen paniek. Begrijp me niet verkeerd. Ik was een beetje verrast.

Herinner u het verhaal van de mobiele camera's en de stabiele camera's aan kruispunten. Ik heb de periode meegemaakt dat we overgingen tot stabiele camera's aan kruispunten en we waren blij als ze niet opbrachten. Zowel het 'willen pakken'-gegeven dat de bevolking niet graag heeft, als het 'veiligheids'-gegeven dat de bevolking wel graag heeft, zat erin. De volgende fase was een stabiele trajectcontrole doen. We weten allemaal dat in de zone waar het bestaat, het veilig is. Iedereen beseft dat. Het is voor altijd, niet voor een moment, maar voor altijd. Het is dus des te meer verrassend – en zeker dat het van u kwam, minister – om opnieuw over te gaan naar een trajectcontrole om te pakken. Dat mag toch niet de bedoeling zijn.

Minister, u gaat een bescheiden budget van 700.000 euro toch niet spenderen aan mobiele installaties die u overal gaat vasthangen en niet gaat gebruiken. Waarom niet verder inzetten om traject na traject stabiel veilig te maken?

De voorzitter: De heer Van Miert heeft het woord.

De heer Paul Van Miert (N-VA): Mevrouw Pira, het verbaast me een beetje dat u op basis van een technologie die al meer dan tien jaar oud is, alles in twijfel trekt. Ik denk dat de techniek intussen al heel wat verder staat en dat ook mobiele trajectcontrole in de toekomst zijn nut zal kunnen bewijzen. Het is goed om, zoals de heer Keulen ook zegt, eens samen te zitten met de stakeholders, met de mensen uit de politiezones. De politiezone Turnhout heeft er bijvoorbeeld al heel wat ervaring mee. Misschien moeten we die mensen eens uitnodigen naar de commissie om hun ervaringen toe te lichten en hun noden kenbaar te maken.

Minister Ben Weyts: De administratie is mee. We hebben dit idee uitgewerkt samen met de lokale politie, de federale politie, het gerecht, de procureur-generaal, verschillende andere partners en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

De heer Landuyt heeft hier getuigd over zijn tijd en dus ook over de oude technologieën van zijn tijd. Wel, intussen zijn we geëvolueerd. Vandaag staan we verder. Het Nederlandse systeem dat destijds is bestudeerd, is nog op basis van flitscamera's in wagens. Vandaag is er zoiets als ANPR-technologie (Automatic Number Plate Recognition). Ik zie u verbaasd kijken. ANPR staat voor automatische nummerplaatherkenning.

We zijn inderdaad zover in dit Vlaanderen van vandaag, vooral als het gaat over mobiele toepassingen. Waarom willen we dit doen en niet alleen werken met vaste constructies? Net omdat we een fundamentele mentaliteitswijziging willen bewerkstelligen en de idee willen meegeven dat je op het volledige

snelwegennetwerk elk moment gevat kunt worden door trajectcontrole. Dat is de bedoeling. Je moet je altijd houden aan de geldende snelheidsbeperking. Dat is de mentaliteitswijziging die we in dit land nodig hebben om tot minder verkeersdoden te komen. We bengelen achteraan in het peloton. Ik wil niet blijven wachten tot de rest van de wereld klaar is. We moeten eens het voortouw nemen in plaats van altijd achteraan te hangen bij de slechte leerlingen. We moeten het voortouw nemen, ook als het gaat over de ontwikkeling van nieuwe technologieën.

De heer Marino Keulen (Open Vld): Bij het bevragen in een stad of gemeente van de bevolking staat met stip op één dat er in de straat of de wijk te hard wordt gereden. Koppel terug naar de politiediensten, zowel federaal als lokaal. Gewestelijk is er een beetje een vacuüm. Betrek de politie bij uw beleid om de verkeersveiligheid te verhogen. U zult opnieuw laaghangend fruit vinden, minister. Daar zit heel veel expertise en ervaring om het aantal verkeersslachtoffers en -doden terug te dringen.

Mevrouw Ingrid Pira (Groen): Het aantal verkeersslachtoffers en -doden op alle wegen in Vlaanderen daalt niet maar stijgt. Het is dramatisch gesteld, dat weet u ook. Ik respecteer uw ambitie omtrent verkeersveiligheid. Er is geen tijd te verliezen. Daarom blijven we bij ons idee. Er zijn goedwerkende zaken, zoals de vaste trajectcontroles. Het heeft veel voeten in de aarde gehad vooraleer ze er waren. We stellen voor om daar voor 100 procent op in te zetten omdat dat zeker is en het onzekere nog even te laten rusten. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Karin Brouwers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de afschaffing van belbussen door De Lijn

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Minister, vrijdag was er een onderwerp op RINGtv dat als volgt startte: "Het staat vast. De Lijn wil de belbussen in onze provincie" – Vlaams-Brabant – "afschaffen. Ze zijn te duur voor De Lijn." Het ging over enkele belbusgebieden waar de gemeenten te horen hebben gekregen dat er tegen 25 juni geen belbus meer zal uitrijden. In mijn streek gaat het onder meer over Bierbeek en Rotselaar. In het item op RINGtv ging het over de gemeente Zemst die haar ongenoegen liet blijken.

Het is niet louter een regionaal probleem. Ik lees dat in de Kempen recent belbussen werden afgeschaft. Ook daar worden gemeenten aangeschreven om te praten over de belbus. De gemeenten hebben tot het einde van de maand gekregen om te reageren. In hetzelfde item op RINGtv werd gezegd dat dit een oefening is om nadien uit breiden in de hele provincie. Het gaf de indruk dat op termijn in alle Vlaamse provincies het systeem van belbussen zou verdwijnen. Daar mag duidelijkheid over komen, vooral omdat we nog volop in de discussie zitten over het nieuwe concept 'basisbereikbaarheid'.

In dit parlement wil de meerderheid het decreet op basismobiliteit herzien. Dat decreet stelt dat elke inwoner recht heeft op een bushalte op een aantal meter van zijn woning. Die oefening is nog niet gebeurd. U hebt vorige maand op een vraag van mij geantwoord dat u een forum geïnstalleerd hebt dat in april zal samenkomen om basisbereikbaarheid verder te definiëren. De Lijn geeft hier de indruk een voorafname te doen zonder enig alternatief.

Waarom mogen op bepaalde plaatsen de belbussen worden afgeschaft zonder enig alternatief en zonder dat we het decreet op de basismobiliteit hebben herbekeken?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voor alle duidelijkheid, dit is geen novum of een grote ommezwaai. Het maakt deel uit van een continue evaluatie en optimalisatie waarbij op basis van een kosten-batenanalyse wordt geëvalueerd in welke mate belbussen en andere lijnen optimaal beantwoorden aan een vraag. Hier zijn er alternatieven via reguliere streeklijnen. Op basis daarvan is beslist. Dit is geen fundamentele ommezwaai, maar gewoon werk maken van optimalisatie.

Dat is relevant omdat een op drie belbussen stilstaat en nooit uitrijdt. De chauffeurs wachten gewoon. 33 procent van de belbussen blijft gewoon werkloos staan en wordt niet opgeroepen. Er is dus ruimte voor optimalisatie, voor een optimale besteding van het belastinggeld van ons allemaal.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Minister, voor alle duidelijkheid: ik ben het daarmee eens. U hebt vroeger al gezegd dat tegen 1 mei het aanbodgedeelte van de besparingen rond zou zijn. We merken nu dat het toch een beetje knip- en plakwerk wordt. In de Kempen zijn er in februari belbussen afgeschaft. 1 mei komt eraan, wat zal daar dan nog gebeuren? Die in Vlaams-Brabant zijn voor eind juni. Het is allemaal toch een beetje een rare manier van communiceren.

Hoe dan ook, in de gemeente Zemst, die op RINGtv en in de pers haar beklag is gaan maken, hebben scholieren die elke dag van de belbus gebruikmaken, een petitie opgestart. Het gaat dus niet over onderbenutte lijnen, maar ik begrijp dat die bussen voor de rest van de dag stilstaan. Er moet echter een alternatief zijn voor de mensen die de bus echt nodig hebben.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, we moeten heel erg oppassen voor het beeld dat we voor Uplace een bus zullen inleggen terwijl landelijk Vlaanderen het zonder belbussen moet stellen. *(Applaus bij Open Vld, sp.a, Groen en CD&V)*

Ik sterf niet voor een belbus, maar er moet dan wel een alternatief zijn voor landelijk Vlaanderen. Als dat morgen een taxi is of een andere vorm van collectief vervoer, dan is dat ook goed voor mij, maar het alternatief kan niet niets zijn. Dat kan niet! *(Applaus bij Open Vld, sp.a, Groen en CD&V)*

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp.a): Voorzitter, minister, ik wil me graag aansluiten bij de woorden van de heer Keulen. U verwijst natuurlijk altijd naar optimalisaties en naar cijfers, maar de realiteit is dat er altijd op dezelfde plaatsen wordt gesnoeid in het aanbod en nu ook in de frequentie, namelijk in de landelijke gebieden. Dat is keihard op cijfers gebaseerd, maar u vergeet het menselijke aspect.

Vorige week had ik een man bij mij die iedere week de belbus gebruikt om zijn vrouw in het rusthuis te bezoeken. Die halte wordt gewoon afgeschaft! Hoe gaat u zorgen voor het menselijke aspect? Hoe zult u ervoor zorgen dat die mensen recht hebben op basismobiliteit, zodat ze zich kunnen verplaatsen en ze een alternatief hebben?

Blijf alstublieft investeren in het openbaar vervoer! *(Applaus bij sp.a en bij Groen)*

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska (Groen): Voorzitter, minister, collega's, het zal u niet verwonderen dat ik me aansluit bij zowel de initiële vraag van mevrouw Brouwers als uiteraard ook bij de heer Keulen en de andere collega's die zeggen: van twee

dingen één. U hebt aangekondigd om naar een ander systeem over te stappen, en we hebben die discussie al verschillende keren gevoerd in de commissie. U noemt dat dan combimobiliteit, maar we weten nog altijd niet goed wat daaronder valt.

Het kan niet zijn dat u dingen aan het afschaffen bent zonder dat daar een alternatief tegenover staat. Er zijn wel degelijk vervoersvragen, ook in de landelijke gebieden. Het kan best zijn, ik kan u daarin volgen, dat de belbus niet het meest efficiënte middel is, maar het kan niet dat u iets afschaft zonder iets in de plaats ervan aan te bieden. Daardoor zijn er nu mensen die geen antwoord krijgen op de vervoersbehoefte die ze hebben. Dat kan echt niet. *(Applaus bij Groen en bij sp.a)*

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder (N-VA): Voorzitter, even weg van de stemmingmakerij en terug naar de realiteit. *(Rumoer. Applaus bij de N-VA)*

In alle eerlijkheid, waar gaat het over? De minister heeft net iets gezegd waarvan ik van mijn stoel val: 33 procent van de belbussen wordt niet opgeroepen. Daar gaat het over! *(Applaus bij de N-VA)*

Het gaat over een optimalisering. Bepaalde lijnen worden afgeschaft omdat er geen bussen op rondrijden. Het gaat dus niet over het niet voorzien in alternatieven voor degenen die het echt nodig hebben. Het gaat niet over het feit dat het alternatief niets is. Dat gebeurt ook niet.

Basisbereikbaarheid wil net zeggen dat men de mobiliteit garandeert op een andere manier. 33 procent van de lijnen wordt nooit opgeroepen!

Minister, wilt u in uw oefening die wordt uitgerold, en waarover we nog zeer uitgebreid zullen kunnen debatteren in het parlement, om de mobiliteit op een goede en efficiënte manier te organiseren, ook de taxisector betrekken of minstens met hen gesprekken opstarten? Zij kunnen net voor die laatste kilometer een meerwaarde bieden.

Minister Ben Weyts: Dit gaat over een continu proces, waarbij De Lijn en hopelijk alle entiteiten van de Vlaamse overheid continu in vraag stellen welke diensten ze verlenen en welke kosten en baten daartegenover staan. Dat lijkt me evident, zeker in budgettaire barre tijden. In dit concrete geval is er inderdaad een alternatief, er is een streeklijn. U verwijst naar Uplace. Wel, Uplace betaalt die bus zelf. Ik weet niet of dat een te volgen precedent is. *(Applaus bij de N-VA)*

Trouwens, budgettaire maatregelen beantwoorden wij vandaag met een besparing op het aanbod van 16 procent. Bij de vorige besparing in 2010-2012 was dat 75 procent. Dus, we gaan zeer goed te werk. We trachten maximaal te besparen op onze eigen werking en niet op het aanbod.

Dat zal ons er niet van weerhouden om het bestaande aanbod steeds in vraag te stellen. 33 procent van de belbussen wordt niet opgeroepen, die bussen rijden zelfs niet uit. Het is zelfs geen geval van lege bussen die rijden! Het zijn bussen die niet rijden! De chauffeur zit gewoon in de bus te wachten tot hij kan uitrijden, maar hoeft dat een hele dag niet te doen. Het is een kwestie van dat in vraag te stellen. En in de concrete casus, waar ik niet verder op wil ingaan, heeft het ermee te maken dat er op wandelafstand een streeklijn is. De inspanning is verhoudingsgewijs beperkt.

Nogmaals, het is een continu proces. Er is geen sprake van een fundamentele ommezwaai. Wij zullen altijd blijven kijken naar de kosten en baten van het belastinggeld dat wordt ingezet, dat lijkt me de evidentie zelve.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Ik vind het zeer goed dat de overheid, in casu De Lijn, continu efficiënt probeert te werken en de kosten probeert te beheersen. Dat is geen probleem. We moeten wel stilaan opletten dat we De Lijn niet continu in een slecht daglicht plaatsen: eerst de tariefverhogingen, dan de zondagsdiensten waarop wordt bekibbeld, nu weer de belbussen waarvan her en der opduikt dat ze worden afgeschaft. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

Dat is niet goed voor het imago van het openbaar vervoer, dat wij zo nodig zullen hebben in ons land, dat al vol files staat. Die oproep wil ik ook eens doen. In plaats van er hier altijd een spelletje van oppositie tegen meerderheid van te maken, laat ons allemaal samen eens nadenken hoe we het efficiënt kunnen organiseren en betaalbaar kunnen houden. Maar niet elke maand hier staan klagen over nu dit weer en dan dat weer bij De Lijn. De Lijn is een mooie maatschappij die geweldig goed werk levert in Vlaanderen en die we nog heel erg nodig zullen hebben in de toekomst, waarin er meer en meer vraag is naar mobiliteit. *(Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a en Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Jean-Jacques De Gucht, Ann Brussel, Karim Van Overmeire, Sabine de Bethune, Wouter Vanbesien en Tine Soens betreffende de verregaande aantasting van zowel de seksuele en reproductieve rechten van de vrouw als de rechten van het kind in Iran – 280 (2014-2015) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Bart Somers bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Somers heeft het woord.

De heer Bart Somers (Open Vld): Voorzitter, ik wil graag vragen om een punt toe te voegen aan de agenda: de bespreking bij hoogdringendheid van het voorstel van resolutie van onder anderen de heer De Gucht, mevrouw de Bethune en de heer Van Overmeire met betrekking tot de schending van de mensenrechten in Iran.

De voorzitter: We zullen ons in de loop van de vergadering over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van Jan Bertels aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nieuwe noodkreet van Zorgnet Vlaanderen betreffende de investeringssubsidies voor woonzorgcentra en de mogelijke verhoging van de dagprijs

ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het uitblijven van infrastructuursubsidies voor rusthuizen en de mogelijke verhoging van de dagprijs

ACTUELE VRAAG van Freya Saeys aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het uitblijven van infrastructuursubsidies voor woonzorgcentra en de mogelijke verhoging van de dagprijs

De voorzitter: De heer Bertels heeft het woord.

De heer Jan Bertels (sp.a): Minister, hier staan we weer naar aanleiding van een noodkreet, zoals ook al in december vorig jaar. Uw belangrijkste partner met betrekking tot rustoorden trekt aan de alarmbel.

Ik hoop dat u die noodkreet serieus neemt en niet afdoet als een fait divers. Ik hoop dat u de beweringen niet in vraag stelt, maar ze ernstig neemt, want maatschappelijk leeft die verhoging van de dagprijs in de rustoorden heel sterk. Mensen zijn daar heel ongerust over.

Ik neem aan dat u ook de beelden hebt gezien van wat het kan betekenen als u de investeringssubsidie van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) gewoon stopzet, afschaft, bevriest – u mag het woord zelf kiezen. We hebben allemaal de beelden gezien van de te kleine kamertjes, kamertjes waar een rolstoelpatiënt zich niet in kan draaien, waardoor hij zich in de gang moet gaan draaien om naar tv te kunnen kijken.

Het ergste zijn nog de getuigenissen van rusthuisdirecties die zeggen dat de bewoners hen niet meer geloven. De bewoners zijn cynisch geworden. Als de directie zegt dat er gerenoveerd zal worden, dat men de spade in de grond wil steken en dat de plannen klaarliggen, geloven de bewoners hen niet meer. Want die spade kan of mag niet in de grond. En daar, minister, moet u iets aan doen.

Iedereen – heel de sector, alle sociale partners, werkgevers, werknemers, uw eigen partij, de oppositie – vraagt om investeringen. Wat belet u dan om die overheidsinvestering in de zorg te doen? Wat belet u om de ongerustheid weg te nemen bij al die ouderen die nu in de rustoorden zitten of die naar de rustoorden zullen gaan? Hoe zult u ervoor zorgen dat de dagprijs niet moet stijgen vanwege investeringen? *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, komende zondag, 15 maart, is het Dag van de Zorg. U hebt daar begin deze week een vrij poëtische tweet over verstuurd. "Overal waar je gaat langs Vlaamse wegen kom je de affiches van @DagvandeZorg tegen", tweette u. Dat is heel mooi, maar helaas, overal waar je gaat langs Vlaamse wegen, kom je ook steeds meer mensen met zorgen tegen: zorgen over het niet vinden van een plaats in de kinderopvang, zorgen over het niet krijgen van de noodzakelijke aangepaste budgettaire hulp voor familieleden of geliefden met een handicap, zorgen over de oude dag en het niet kunnen betalen van de factuur van een rusthuis of een woonzorgcentrum en dergelijke meer.

Over dat laatste verscheen deze week een open brief van Zorgnet Vlaanderen, waarin de organisatie zich zorgen maakt over de werken aan de rusthuizen. Volgens de informatie van Zorgnet Vlaanderen wachten 171 rusthuizen op ongeveer een miljard euro aan subsidies van de Vlaamse overheid om een gedeelte van de kosten van de infrastructuurwerken te betalen. Als die subsidie er niet komt, ondanks de eerdere belofte van de Vlaamse Regering, en als de rusthuizen dus zelf volledig zullen moeten opdraaien voor de kosten van de werken, waarschuwt Zorgnet Vlaanderen dat de dagprijzen onvermijdelijk zullen stijgen.

Eind vorig jaar hebben we het debat hier inderdaad al gevoerd, naar aanleiding van een eerdere noodkreet van Zorgnet Vlaanderen. De Vlaamse Regering is toen doof gebleven voor de verzuchtingen van die organisatie. U hebt halsstarrig vastgehouden aan uw beslissing om dit jaar geen investeringssubsidies toe te kennen. Gaat u doof blijven voor de noodkreet van de zorgsector? Of gaat u tonen dat u het effectief ernstig meent met de Dag van de Zorg, en ervoor zorgen dat die noodzakelijke investeringen in onze rusthuizen gebeuren, zodat onze ouderen niet eens te meer het slachtoffer worden van de besparingen van deze Vlaamse Regering?

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Mevrouw Freya Saeys (Open Vld): Minister, toen ik deze week het bericht in De Morgen las, kwam dat eigenlijk niet als een verrassing. Een maand geleden had ik van u namelijk al een antwoord op mijn schriftelijke vraag gekregen, waarin u stelde dat 171 voorzieningen op VIPA-subsidie wachten. Wat mij wel verbaasde, was de uitspraak van Zorgnet Vlaanderen, de grootste koepel van christelijke voorzieningen, dat de dagprijzen toch zouden moeten stijgen.

Dat is mijns inziens voorbarig. Wij, als Open Vld, zijn ervan overtuigd dat als we via een hervorming van het subsidiesysteem toch kunnen blijven investeren in de ouderenzorg, we de prijzen niet noodzakelijk hoeven te laten stijgen.

Sommigen beweren dat wij pleiten voor een absolute commercialisering van de sector maar dat is je reinste onzin. Wij pleiten wel voor een kwalitatieve en betaalbare zorg.

Uit een studie van de Vlaamse Regering blijkt dat men 68 procent per bed en 30 procent per vierkante meter meer moet betalen wanneer men via subsidies van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) een rusthuis bouwt. Tijdens de vorige legislatuur was iedereen over alle partijgrenzen het erover eens dat het subsidiesysteem moet worden herzien. Vandaag weten we dat er rusthuizen worden gebouwd zonder één eurocent subsidie en dat zij dezelfde prijs hanteren als vzw's. Minister, bent u bereid om alternatieve wegen te onderzoeken voor de financiering en dit zonder de dagprijzen te doen stijgen? (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Minister Vandeuren heeft het woord.

Minister Jo Vandeuren: We hebben over dit thema inderdaad al een aantal keren gediscussieerd, maar ik wil een aantal zaken toch nog eens in herinnering brengen. Waar komt dat bedrag van 1 miljard euro investeringssubsidies plots vandaan? Dat heeft te maken met de resolutie die dit parlement een aantal jaren geleden heeft goedgekeurd waarbij het parlement kamerbreed besliste dat we moesten ophouden met het systeem van investeringssubsidies voor de residentiële ouderenzorg, en dit uitsluitend voor de publieke sector en de private social profit. Bedoeling was een ander systeem in te voeren zodra Vlaanderen bevoegd zou worden voor de financiering van de zorgkost in deze voorzieningen en zonder een onderscheid te maken naargelang de aard van de organisator.

De Vlaamse Regering heeft gevolg gegeven aan deze aanbeveling van het parlement en heeft een besluit genomen waardoor is afgeblokt wie nog in aanmerking komt voor het oude stelsel en wie in die nieuwe financierings-systemen investeringsincentives moet krijgen. Heel veel woonzorgcentra hebben nog een dossier ingediend. Een half miljard euro van die investeringssubsidies zijn binnengekomen tijdens het laatste kwartaal van 2014.

Het gaat uiteraard over legitieme vragen, maar het is niet zo dat we die van de ene op de andere dag kunnen beantwoorden. Intussen heeft Europa het systeem van de alternatieve financiering opnieuw naar af gestuurd en moeten we werken aan een nieuw financieringssysteem.

Uit de studie van professor Pacolet waarnaar verwezen is, weten we dat er geen direct lineair verband is tussen de investeringssubsidies en de dagprijs. We zien in die studie heel duidelijk dat de dagprijs door heel wat verschillende componenten en aspecten wordt beïnvloed. Verder blijkt ook dat voorzieningen die bouwen met die investeringssubsidies, substantieel duurder zijn dan deze die zonder subsidies bouwen. Dat wordt voor een deel verklaard doordat men andere vierkante meters heeft en door een aantal aspecten van duurzaamheid. Men moet voorzichtig zijn met vergelijkingen te maken. Het is zeker niet zo dat dit een rechtstreekse en eenduidige relatie heeft met de dagprijs, integendeel. Sommige voorzieningen die met VIPA-steun zijn gebouwd, zijn toch duurder dan deze die zonder zijn gebouwd, en andersom. En dan is er nog specifiek de publieke sector die nog extra lokale financiering krijgt.

Ik zal uiteraard niet zomaar lineair aanvaarden dat een investering ipso facto zal leiden tot de verhoging van dagprijzen. De kwestie doet zich ook niet voor op korte termijn in functie van de dagprijs. Maar natuurlijk zijn het legitieme vragen van initiatiefnemers die de capaciteit willen uitbreiden, nieuwbouw willen bouwen of herconditioneringswerken willen uitvoeren.

Tijdens de vorige legislatuur hebben we daar meer dan 630 miljoen euro in geïnvesteerd. Het is het vijftiende jaar dat we op nul zitten voor de sector, dat is ook toegelicht tijdens de begrotingsbesprekingen. Dat is natuurlijk geen goede zaak maar het is de realiteit van het budget en van de discussie met Europa over de ESR-techniek. Volgend jaar zullen we proberen een nieuwe budgettaire lijn te creëren.

De financiële sector bekijkt momenteel of er alternatieve systemen mogelijk zijn. De rente staat laag.

Er zijn misschien toch een aantal technieken die we kunnen aanwenden om op korte termijn toch een deeltje van de investeringsnoden te lenigen, om dan op de lange termijn naar een duurzaam systeem te streven.

Naar aanleiding van de begrotingscontrole zijn we, zoals u hebt kunnen lezen in de in de commissie besproken beleidsnota, aan het bekijken hoe we een eenmalig budget kunnen maken om toch in 2015 nog iets te doen in de sector van de investeringssubsidies voor Welzijn en Zorg. Zo bouwen wij dat op.

Nog een slotbedenking. Er is uiteraard een debat over de investeringssubsidies. Veel organisaties stellen die vraag omdat ze de kwaliteit van hun voorzieningen willen verbeteren of omdat ze nieuwbouwprojecten hebben. De Vlaamse overheid heeft in de begrotingscontrole 2014-2015 een budget voor de uitbreiding van het aanbod ingeschreven. We blijven dus investeren in de residentiële ouderenzorg. Maar het punt waarover we het de volgende jaren met elkaar zullen moeten hebben, is niet zozeer dat van de investeringssubsidies maar dat van toenemende zorgwaarde van de bewoners van de woonzorgcentra en de daaraan gekoppelde vragen naar een betere financiering van de zorgwaarde. We erven

deze bevoegdheid van het RIZIV en we zullen, in functie van een nieuw systeem, moeten bekijken hoe we meer kunnen financieren in functie van reële zorgbehoeften en zorgzwaarte van de bewoner, los van de vraag of het om een vzw gaat, een publieke partner of een andere partner die voor die goede en kwaliteitsvolle zorg moet zorgen.

De heer Jan Bertels (sp.a): Minister, ik neem aan dat u het debat over de investeringssubsidies niet wilt verdrinken in het terechte debat dat we moeten hebben over de financiering van de zorgzwaarte. Er is wel een probleem op korte termijn, het probleem in hoofde van al die ouderen die naar een rustoord willen gaan, daar prospectie voor doen, of daar zitten, en die vrezen dat hun dagprijs zal verhogen met 20 procent, om het nu maar even af te ronden. Minister, dat is wel een probleem, en u moet daarop reageren. U moet die mensen geruststellen. Als u vraagt om middelen bij de begrotingscontrole 2015, dan zeggen wij volmondig ja. Ja, investeer ook daar. Voer uit wat alle andere partners vragen. Investeer in de zorg. Het is dus op de korte termijn wel een issue. Minister, ik ben blij dat u aan mevrouw Saeys zelf zegt dat we appels met appels moeten vergelijken en peren met peren, en dat we niet gewoon een beetje moeten vergelijken en cijfers citeren. Ik heb begrepen dat u ook vindt dat dit intellectueel eerlijk moet gebeuren.

Minister, in de kamerbreed goedgekeurde resolutie stond er dat de investeringssubsidies moeten worden aangepast. Dat is iets anders dan bevriezen en afschaffen. *(Applaus bij sp.a)*

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, u hebt hetzelfde antwoord gegeven als drie maanden geleden, na de eerste noodkreet van Zorgnet Vlaanderen. Nu is er een nieuwe noodkreet, en u komt niet verder dan een herhaling van uw eerdere antwoord. Intussen blijft de onduidelijkheid. Zullen de huidige en toekomstige bewoners van de rusthuizen en woonzorgcentra de factuur nog kunnen betalen? Zullen de rusthuizen en woonzorgcentra aan de huidige tarieven, zonder het verhogen van de prijzen, nog voldoende kwaliteit kunnen aanbieden? Dat zijn allemaal onduidelijkheden.

Ik hoor Open Vld pleiten voor de commercialisering van de zorgsector. Mevrouw Saeys, uw bericht in de pers kan niet anders worden begrepen. Wat denkt de rest van de Vlaamse Regering daarover? Ook daarover blijft er veel onduidelijkheid. De enige duidelijkheid die de Vlaamse senioren nog hebben, is dat ze voor een kwalitatieve en zorgeloze oude dag niet op deze Vlaamse Regering kunnen rekenen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Freya Saeys (Open Vld): Zoals ik al eerder had gezegd, pleiten wij niet voor de volledige commercialisering van de ouderenzorg. Dat is volledige onzin. Ik denk wel dat de privésector daarin een goede rol zou kunnen spelen. De essentie van mijn betoog is dat de zorg kwalitatief en betaalbaar moet zijn. Of dat nu een vzw is of een openbaar bestuur of de privésector, dat zal mij worst wezen. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, de huidige financieringswijze, de manier waarop we de rusthuizen subsidies toekennen, is niet de juiste. Daarover hebben we al een resolutie goedgekeurd. Dit betekent uiteraard niet dat de overheid nieuwe rusthuizen op geen enkele wijze nog subsidies moet verlenen. Dat spreekt voor zich.

We hebben bijkomende rusthuizen nodig. We hebben te weinig plaatsen. Indien de overheid niet in middelen voorziet om bijkomende rusthuizen uit de grond te stampen, zijn de rusthuizen van mening dat ze hun prijzen zullen moeten

verhogen. Een verhoging van de prijzen is momenteel echter geen optie. De gemiddelde prijs van een rusthuis bedraagt immers meer dan het gemiddelde pensioen. En verhogen is geen optie, want het is voor veel mensen nu al onbetaalbaar.

Minister, u hebt verklaard dat het budget voor 2015 0 euro bedraagt. In plaats van te stellen dat er geen geld is, zou u beter in middelen voorzien. In hoeveel geld zult u voorzien? Indien er geen middelen komen, zullen de wachtlijsten groter worden of zal de dagprijs worden verhoogd. *(Applaus van mevrouw Elisabeth Meuleman)*

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans (N-VA): Voorzitter, ik vind het een goede zaak dat de sector een noodkreet lanceert. Dit toont aan dat er een probleem is. Ik vind het echter geen goede zaak dat in dit verband een polemiek wordt gecreëerd. Dat is wat momenteel gebeurt. *(Opmerkingen)*

De mensen die in een rusthuis verblijven, zijn hierom bekommerd. Ze hebben schrik dat hun dagprijs morgen met 10 euro per dag zal stijgen. *(Opmerkingen van de voorzitter en van de heer Chris Janssens)*

Mijnheer Janssens, u mag zich ten opzichte van mij excuseren.

Ik ben absoluut niet tevreden met die polemiek. We weten echter dat er een nood aan bedden is. Er zijn Europese financieringsregels. We weten dat er een probleem is. Ik vind dan ook dat we op korte termijn moeten nagaan of we de meest precare dossiers verder kunnen helpen.

Wat ik nog belangrijker vind, is dat we twee jaar geleden een resolutie met betrekking tot het nieuw financieringssysteem hebben goedgekeurd. Dat staat in het Vlaams regeerakkoord en in de beleidsnota. Ik vrees echter dat we dit te zeer op de lange baan schuiven.

Minister, ik heb een heel concrete vraag. Hoe zit het met de stappen die we in de richting van een nieuw financieringssysteem kunnen zetten? Welk perspectief kunnen we de sector bieden?

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé (CD&V): Voorzitter, ik zou er, net als mevrouw Jans, bij de voltallige Vlaamse Regering op willen aandringen tijdens de begrotings-besprekingen middelen vrij te maken voor de meest precare dossiers, namelijk de dossiers die voor december 2014 zijn ingediend. Op die manier kan in de sector de rust weerkeren. De woonzorgcentra moeten weten wie nog door middel van overgangsmaatregelen voor bijkomende subsidies in aanmerking komt.

Het is natuurlijk niet de bedoeling dat hier een polemiek ontstaat en dat in het werkveld onrust ontstaat. We zouden met zijn allen naar de toekomst moeten kijken. We moeten nagaan hoe de financiering van de woonzorgcentra in de toekomst kan verlopen, vooral na de afwikkeling en de goedkeuring van de zesde staatshervorming. Hoe zal de financiering in de toekomst kunnen plaatsvinden?

Minister Jo Vandeuren: Ik zal het nog even herhalen. In de begrotingscontrole voor 2014 en in de begroting voor 2015 is 60 miljoen euro meer ingeschreven voor de aangekondigde uitbreiding in de residentiële ouderenzorg. De Vlaamse Regering heeft wel degelijk geld gereserveerd en nieuw beleid met betrekking tot het aanbod mogelijk gemaakt.

Het punt waarover het hier gaat en dat ook in de media is verschenen, is dat we een lijn hebben getrokken. We hebben beslist dat wie voor investeringssubsidies in de oude stijl in aanmerking wil komen, voor een bepaalde dag een dossier moet indienen. Vanwege de problematiek met het Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen (ESR) moeten die subsidies naar het klassiek systeem worden veranderd. Dit heeft ertoe geleid dat de sector op een dynamische wijze dossiers heeft ingediend. Gedurende het laatste kwartaal van 2014 is er een enorme vraag naar investeringssubsidies geweest.

Het gevolg is uiteraard niet dat de dagprijs vanaf januari 2015 een probleem is. Dat is niet veroorzaakt door een vraag om investeringssubsidies die in november 2014 aan de overheid is gesteld.

Er is een probleem met het perspectief. De mensen willen weten in welke richting dit gaat. Ze willen de visie kennen om te weten waaraan ze zich in de toekomst kunnen verwachten. Dat is logisch en legitiem.

Bepaalde dossiers zijn, zoals hier is gesuggereerd, allicht dringender dan de andere dossiers. Dit klopt. De indruk wordt echter gewekt dat er een acuut probleem is. De instellingen die drie maanden geleden een investeringsaanvraag hebben ingediend, zouden nu hun algemene dagprijs verhogen. Dat is niet helemaal correct.

Dat er een problematiek is, dat hebben we bij de begrotingsbesprekingen in alle eerlijkheid erkend, denk ik. We hebben ook gezegd hoe we gaan proberen in 2015 te bekijken wat we kunnen doen aan antwoorden op de zeer korte termijn.

Mevrouw Jans, u zegt dat we het debat over de nieuwe financieringstechniek niet op de lange baan mogen schuiven. Geachte leden, de Vlaamse Gemeenschap is enkele maanden bevoegd voor de financiering van de forfaits voor rustoorden voor bejaarden (rob's) en rust- en verzorgingstehuizen (rvt's). Het RIZIV heeft in 2013 en 2014 nauwelijks rvt-forfaits toegekend in de residentiële ouderenzorg. Dat heeft allerlei consequenties, waarvan wij nu de inschatting aan het maken zijn. Uiteraard zijn we met de sector ook aan het bekijken hoe we daarmee omgaan. Zoals ik heb gezegd, mij lijkt dat een van de grote vragen met betrekking tot het nieuwe financieringssysteem. De zorgzwaarte zal toenemen. Het aantal mensen met een O-profiel en een A-profiel zullen we zien afnemen, en we zullen onze financieringssystemen zo moeten maken dat we de financiering echt gericht doen, in functie van de zorgzwaarte. Daar hebben vele mensen uit de sector zorgen bij en vragen over. Ik denk dat we dat echt onder ogen moeten zien. Wat het VIPA betreft, zullen we bekijken wat we kunnen doen. Op zeer korte termijn is er de begrotingscontrole, maar laten we eerlijk zijn: dat zal bescheiden zijn. We zullen bekijken wat er ten gronde mogelijk is met het budget voor de volgende jaren, en in een nieuw investeringssubsidiesysteem, dat dan voor heel de sector, maar wellicht ook zorggerelateerd, zal moeten worden ontwikkeld.

De heer Jan Bertels (sp.a): Minister, ik heb twee opmerkingen. Ik hoor hier kamerbreed, zowel bij mevrouw Jans en mevrouw Coppé als bij de hele oppositie, duidelijk de heel specifieke vraag om de onrust weg te nemen. Wel, u kunt die onrust wegnemen door overheidsinvesteringen te doen, door die investeringen toe te kennen. Doe dat ook: dat is een opdracht, een heel concrete vraag van het parlement aan u. Verdrink dat debat niet in de discussie die we terecht moeten voeren over de financiering van de zorgzwaarte. Die discussie zullen we moeten voeren, maar ontkoppel die twee en stel de mensen gerust. Geef overheidsinvesteringen.

Ik heb een opmerking ten aanzien van de collega's van Open Vld. Wij van sp.a – en ik ga ervan uit dat dit ook zo is bij de regering, maar ik zou dat dan graag bevestigd

zien – zien ook nog een actorrol buiten de puur commerciële bedrijven, dus ook voor lokale overheden of overheden tout court, voor de non-profit, de vzw's. Die hebben in onze ogen nog een actorrol te vervullen inzake rustoorden. Minister, Vlaanderen is nu bevoegd met betrekking tot de prijzencontrole van de dagprijzen. Dwing de rustoorden niet tot een spreidstand die ze niet kunnen waarmaken.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, ik zal speciaal voor de Limburgse collega van de N-VA eindigen zonder polemieken, maar met een positieve noot en met een gratis besparingstip. Maak met de regering-Bourgeois eindelijk eens werk van het afbouwen, het stopzetten van die welvaartsoverdracht van Vlaanderen naar Wallonië. Ik vind het onaanvaardbaar en onbegrijpelijk dat zelfs de meest behoeftige Vlamingen, de gehandicapten, de ouderen, om budgettaire redenen niet de nodige, noodzakelijke hulp krijgen, terwijl er jaarlijks miljarden van Vlaanderen naar Wallonië blijven stromen. Minister, leg dat komende vrijdag eens op de tafel van de ministerraad. Uw vrienden en coalitiepartners van de N-VA zullen dat, net zoals voorbij de zondag op het zangfeest, ongetwijfeld op applaus onthalen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Freya Saeys (Open Vld): Mij lijken drie zaken essentieel. Essentieel is ten eerste een kwalitatieve zorg die betaalbaar is, tegen een correcte prijs. Ten tweede moet men in de toekomst kijken naar een alternatief systeem van financiering. Ten derde moeten we ook een oplossing zoeken, in de mate van het budgettaire mogelijke, voor de 171 voorzieningen. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Axel Ronse aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de vereenvoudiging van de Vlaamse ondernemerssteun

ACTUELE VRAAG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de administratieve vereenvoudiging van de ondernemerssteun bij de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV)

ACTUELE VRAAG van Rik Daems aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de finaliteit en timing van de herstructureringsoefening bij de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV)

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Voorzitter, minister, geachte leden, de functie van Vlaams minister van Economie was wat aan het evolueren naar de job van duivenmelker. Door de jaren heen zijn er voor bijna elk type ondernemerschap en elke maatschappelijke doelstelling verschillende potjes, subsidieprogramma's, investeringsfondsen opgestart.

Minister, ik ben zeer blij dat zowel het regeerakkoord als uw beleidsnota daar duidelijk komaf mee maakt. Daarin staat dat het Participatiefonds, dat van het federale naar het Vlaamse niveau overkomt, wordt geïntegreerd in de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV), dat er wordt gezocht naar een veel performantere werking om kmo's en ondernemers in hun zoektocht naar vernieuwing, innovatie en opstart te ondersteunen om de financieringskloof te dichten wanneer de markt faalt, en om in een tweede beweging de subsidieprogramma's zelf veel ondernemersvriendelijker, transparanter en gericht op te stellen.

Minister, gisteren stond dat op de voorpagina van De Tijd, en ik ben heel benieuwd om uw concreet plan van aanpak en tijdspad te kennen.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik zou u niet durven beschuldigen een duivenmelker te zijn. Dat is ook geen beschuldiging, het is een zeer mooie hobby, maar ik heb wel een nieuw kantje van u leren kennen. U hebt blijkbaar groene vingers, want u hebt een wildgroei ontdekt en u gaat snoeien. U gaat drastisch snoeien in het overheidsinstrumentarium voor de ondersteuning van ondernemers. Op zich valt dat toe te juichen. Een eenvoudig, begrijpelijk ondersteuningssysteem is altijd beter dan een kluwen van verschillende maatregelen naast elkaar.

Ik wil er wel op wijzen dat de PMV in haar overheidsinstrumentarium bijzonder succesvol is. De verschillende maatregelen bereikten een ruim publiek en waren heel gevarieerd. KidsInvest heeft meer dan 2000 plaatsen in de kinderopvang gecreëerd, het Strategisch Overlegforum Financiën (SOFI) heeft een recordaantal spin-offs bij universiteiten ondersteund, er zijn meer dan 6000 zelfstandigen die dank zij een winwinlening de nodige financiering hebben gekregen, er zijn meer dan 20 industriële samenwerkingsverbanden die zullen investeren dankzij de ondersteuning van het TINA-fonds, er zijn waarborgen voor tientallen bedrijven die onder andere Volvo Cars en Vandemoortele hebben rechtgehouden en zo tewerkstelling hebben gegarandeerd.

Wij steunen van harte uw oproep en actie voor vereenvoudiging. Voor ons kan er zeker worden gestroomlijnd. De zesde staatshervorming biedt u daartoe de kans met de overdracht van het Participatiefonds, maar we vragen u dat zo te doen dat u het kind met het badwater niet weggooit, dat u een performant instrumentarium voor onze ondernemers en ondernemingen in stand houdt.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rik Daems (Open Vld): Minister, ik heb een mooi tabelletje gemaakt op basis van de Vlaamse subsidiewijzer. Het gaat over 135 Vlaamse instrumenten en volgens die wijzer komen er nog bij. Er zijn 22 adviesmogelijkheden, 77 subsidiemogelijkheden, 2 fiscale maatregelen – ik hoop dat het er meer worden na de staatshervorming – 6 waarborgregelingen en 23 lening- en participatiemogelijkheden, 135 in totaal. Doe er nog 150 bij van de federale overheid en eigenlijk is dit het walhalla voor het ondernemingsleven. We kunnen meer dan 200 mogelijkheden aansnijden om op de een of andere manier onze economische ontwikkeling bij te staan.

Er is echter een klein probleem: er is geen kat die nog weet hoe het moet gebeuren. Als er al arbeidscreatie is gebeurd, dan is dat bij de bedrijven die subsidiejagers zijn en die de bedrijven helpen om aan subsidies te geraken. Over inefficiëntie gesproken. Maar ja, hier en daar een keynesiaanse jobvorming kan geen kwaad.

De PMV is een mooie maatschappij met goede resultaten. Balanstotaal: 650 miljoen euro, kapitaal 800 miljoen euro waarvan 560 miljoen euro onderschreven. Eigenlijk is dat een heel grote boïte als we dat in ogenschouw nemen. En zij heeft een groot aandeel in die instrumenten.

Minister, wat is de finaliteit van de oefening die de PMV maakt? Kunnen we rekenen op een stroomlijning – maar dat is misschien niet de juiste bewoording – kunnen we misschien rekenen op een single entry point, op het feit dat PMV en anderen zich zo organiseren dat een bedrijf naar één punt moet gaan, waar het kan zeggen: dit is mijn project, dit is de ontwikkeling die ik nastreef, kan ik alstublieft weten waar ik moet zijn zodat ik op een doeltreffende manier kan worden geholpen als dat mogelijk is? Welke is de timing dit u daarin plant?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik moet eerlijk zeggen dat ik niet zelf naar de pers ben gestapt. Ik moet de heer Bothuyne daarvoor danken. Zijn schriftelijke vraag 240, waarin hij vragen had gesteld over het instrument van het Participatiefonds, vormde de aanleiding. Ik heb daarin op de vraag over de starterskredieten uitdrukkelijk geantwoord dat “voor de PMV-groep deze wijziging als positief gevolg heeft dat haar financieringsinstrumentarium voor kmo’s nu verder vervolledigd is. Een oefening voor verdere integratie van de diverse producten binnen de PMV-groep is momenteel aan de gang.” Dat was de aanleiding voor het mooie artikel op de eerste bladzijde van een krant. Ik dank u daarvoor, mijnheer Bothuyne.

Ik maak een onderscheid tussen twee grote blokken in de instrumenten: de subsidies en de marktconforme investeringen. Ik wil beide instrumenten vereenvoudigen. Dat moet duidelijk zijn. Het staat in het regeerakkoord en in mijn beleidsnota.

Bij de subsidies is de grote basis de integratie van het Agentschap Ondernemen en het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) tot een Agentschap Innoveren en Ondernemen. We moeten echter niet alleen de agentschappen vereenvoudigen, maar tegelijk ook de instrumenten. Ik ben het met de heer Daems eens dat er vandaag een panoplie aan maatregelen is. Ik begrijp zijn vraag of het niet eenvoudiger kan. Ik wil die kmo-portefeuille daarin vereenvoudigen. Kunnen we het aantal klassen niet verminderen? Of meer nog: kunnen we de IWT-haalbaarheidsstudies en wat in de kmo-portefeuille bestaat niet in elkaar schuiven zodat het eenvoudiger wordt?

U vroeg naar het Agentschap Innoveren en Ondernemen. Het is mijn bedoeling dat dat één loket wordt, zodat bedrijven daar naartoe kunnen voor zowel subsidies als voor kredietverleningen en buitenlandse ondersteuning. Dat wil niet zeggen dat dat agentschap alles moet doen. De bedrijven kunnen nog altijd worden doorverwezen. Dat is in elk geval onze filosofie daarover.

De timing is dat die integratie, liefst al met geïntegreerde instrumenten, rond kan zijn tegen begin volgend jaar.

Wat vervolgens de marktconforme investeringen betreft, komen we bij PMV terecht. Ik denk dat ik het best antwoord op de vraag: wat wil ik hiermee bereiken? Ik wil daar drie dingen mee bereiken. Het eerste punt is dat we vooral het marktfalen kunnen compenseren met wat binnen de overheid gebeurt. We moeten niet kopiëren wat de markt doet. Voor het tweede punt verwijs ik naar een studie die is uitgevoerd door professor Manigart. Zij zegt daarin dat de bestaande instrumenten niet eens gekend zijn, vooral niet bij de kmo’s. Het derde punt is dat er door de wildgroei door de jaren heen een gebrek is aan complementariteit van de bestaande instrumenten.

Die drie punten, namelijk het verhinderen van marktfalen, de complementariteit en de kennis van de bestaande instrumenten, vormen de opdracht van PMV om met het management en in overleg met de raad van bestuur en de stakeholders een voorstel te formuleren. Ik hoop dat ik dat voorstel krijg tegen de zomer. Ik zal dan samen met PMV bekijken wat we kunnen doen.

Het is in elk geval de bedoeling om door verandering te versterken. Dat is de bedoeling van de hele oefening. Ik denk dat ik zo op alle vragen heb geantwoord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Minister, ik dank u voor uw duidelijke visie. Ik ga akkoord met het onderscheid en met uw opmerking dat we de subsidies en investeringsmaatregelen niet op één hoop mogen gooien.

Wat echter wel nog belangrijk blijft doorheen dat hele beleid, is dat er een 'additionaliteit' moet uitgaan van elke investering of subsidie die we in ons ondernemerschap steken. Met 'additionaliteit' bedoel ik dat het geen zaken mag teweegbrengen die men sowieso al zou doen. De vraag is of dat wordt meegenomen in de hele beweging.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik ben het eens met uw ambitie voor vereenvoudiging en versterking van het instrumentarium. We moeten inderdaad trachten meer ondernemers te bereiken, meer zelfstandigen te ondersteunen richting investeringen en kandidaat-zelfstandigen te ondersteunen om effectief de start te nemen.

Ik denk dat een performant overheidsinstrumentarium vanuit PMV daar heel belangrijk voor is. Het is ook heel belangrijk dat u het onderscheid maakt tussen subsidies en financieringsinstrumenten. Financieringsinstrumenten kunnen en mogen een veel belangrijkere plaats innemen in ons economisch beleid.

U hebt het over marktfalen. Dat wordt gedeeld door alle fracties. Ik heb het eens nagekeken. Ik denk dat het laatste jaar elke fractie vragen heeft gesteld aan de regering over het marktfalen als het gaat over de financiering van investeringen. De vragen zijn er, de noden zijn er. We hopen dat u er snel werk van maakt.

De heer Rik Daems (Open Vld): Ik ben blij dat de minister zegt 'Single Entry Point', een eenheidsloket. Ik heb daar enige ervaring mee. Ik heb dat destijds nog in opdracht van de federale regering mogen oprichten. Minister, meent u dat, een eenheidsloket? Ik neem aan van wel, want u zegt het hier. Maar ziet u het ook zitten om binnen dat eenheidsloket een link te maken met het federale niveau? Want je lost het dan misschien wel op voor de Vlaamse instrumenten door een frontoffice te maken, waarbij de mensen naar één punt kunnen komen, maar dan heb je nog altijd niet de link gemaakt naar die panoplie van federale maatregelen, waar die ondernemingen toch ook wel in geïnteresseerd zouden kunnen zijn. Ziet u het zitten om via dat eenheidsloket, als u dat opricht – dat kan voor mij in private handen zijn, dat hoeft niet eens een IWT te zijn, er zijn voorbeelden ter zake – een link te maken met het federale niveau zodat de ondernemingen wel degelijk weten waar ze aanspraak op kunnen maken?

De voorzitter: De heer Vanbesien heeft het woord.

De heer Wouter Vanbesien (Groen): Ik steun het enthousiasme voor de plannen van de minister om te gaan naar een vereenvoudiging en een versterking van het instrumentarium om het bedrijfsleven te ondersteunen. Ik wil er toch een vraag naar nog iets meer ambitie aan toevoegen. Ik denk dat het belangrijk is dat het instrumentarium ook ingezet wordt als hefboom voor het verduurzamen van de economie. Mijn bijkomende vraag is of in de hervorming, in de vereenvoudiging die er zal komen, de minister er ook aan denkt om ook andere criteria echt te laten meespelen bij de selectie van bedrijven, bijvoorbeeld de afbouw van de CO₂-uitstoot of het inschakelen van die bedrijven in een circulaire economie.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Minister, u bent vrij concreet als het gaat over het Agentschap Ondernemen en IWT. U bent bijzonder vaag als het gaat over PMV, net zoals afgelopen donderdag bij mijn vraag om uitleg. De vraag is en blijft wat u concreet gaat doen. Wat gaat u wel nog doen? Wat gaat u niet meer doen? Wat gaat u anders doen?

Als u dat aankondigt, weet dan dat ondernemers altijd de vraag stellen: wat betekent dat voor mij? Getuige de oproep van UNIZO, getuige ook de oproep, die

wij onderschrijven, om slagkracht en efficiëntie, ook op het gebied van tewerkstelling, ecologie en bereik, te vrijwaren. Zorg daar alstublieft voor. Zult u misschien nu de duidelijkheid geven? Ik bid u. Of is het, om in duivenmelkers-termen te blijven: de begeleiders wachten?

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Van Malderen, u zou eigenlijk heel blij moeten zijn. Ik geef u hetzelfde antwoord dat ik aan de meerderheid geef. Dat is consequent. Ik ben consequent. Ik stel een vraag aan PMV met een duidelijke doelstelling. Ik heb de drie elementen gegeven die zij moeten bereiken in het voorstel dat ze mij formuleren. Dan denk ik dat het logisch is dat ik wacht tot ik een antwoord krijgt van PMV om iets naar buiten te brengen. Als u vindt dat ik het zelf moet doen, dan neem ik PMV niet au sérieux. Ik ben niet iemand die dat dan niet au sérieux neemt. Ik neem u au sérieux, want ik geef hetzelfde antwoord als ik de andere collega's geef. Ik veronderstel dat u daar heel blij mee bent.

Mijnheer Vanbesien, ik ga u niet antwoorden, want u maait het gras weg voor de voeten van collega Turan die een volgende actuele vraag heeft. Ik stel voor dat we eventueel na het antwoord daarop, daar nog verder op kunnen ingaan. Ik zou het oneerlijk vinden ten aanzien van collega Turan dat ik nu al het antwoord zou geven dat ik zo dadelijk wil geven aan haar. Ik hoop dat u dat apprecieert, mevrouw Turan? *(Gelach)*

Mijnheer Daems, ik heb daarnet gezegd dat als ik iets zeg, ik dat ook meen. Dus ja, één loket. Het staat in het regeerakkoord. Ik voer dat regeerakkoord uit. Dus, ja, ik meen dat.

Wat betreft de link met het federale, zult u hopelijk dit onderschrijven. Idealiter was er een goede staatshervorming die ervoor zorgde dat alles in één hand kwam. Spijtig genoeg is dat niet gebeurt.

We moeten ons dus behelpen. Ik zal nagaan op welke manier we het eenvoudig kunnen maken. Ik ga vandaag niet zeggen wat ik met de federale overheid ga afspreken zonder daarover met de federale overheid te hebben gesproken. Ik wil het eenvoudig maken voor bedrijven, maar laat ons hopen op een goede staatshervorming die alles in één hand geeft.

Mijnheer Ronse, men spreekt bij additionaliteit ook over 'the dead weight', het dode gewicht dat je meeneemt als je een maatregel treft. Het is altijd een beetje zoeken naar een evenwicht tussen enerzijds een dood gewicht dat je toch meeneemt en de eenvoud van een maatregel. Dat evenwicht moet je altijd zoeken.

We moeten vermijden dat we een maatregel nemen als het gros van de bedrijven die investering of die kredietverlening toch wel zouden hebben gekregen, ook zonder steun van de overheid. Dan kun je een maatregel soms beter niet nemen.

De heer Axel Ronse (N-VA): Minister, ik heb er alle vertrouwen in dat u ook deze performantieoefening tot een goed einde zult brengen. Daarvoor kijk ik naar het doelgroepenbeleid dat u recent op een zeer performante manier hebt hervormd.

Mijnheer Van Malderen, ik roep u op om wat meer vertrouwen te hebben in de minister. U bent trouwens niet goed geplaatst om hier over steun aan ondernemers te spreken. Uw partij heeft diezelfde ondernemers decennialang plat en kapot belast. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt de lat meteen hoog gelegd en ook terecht hoog gelegd: een eenvoudig en performant instrumentarium dat meer nog dan vandaag, de ondernemers bereikt.

Ik denk dat de kmo's en zelfstandigen nood hebben aan een performant instrumentarium. Ik roep u op om er snel werk van te maken, in overleg met de ondernemersorganisaties. De bekendmaking en promotie van het instrumentarium dat we straks zullen hebben, onder meer dankzij de zesde staatshervorming, moet samen met hen gebeuren om ervoor te zorgen dat elke zelfstandige en ondernemer krijgt waar hij recht op heeft.

De heer Rik Daems (Open Vld): Minister, u meent het, wij ook. Het eenheidsloket moet en zal er komen, met een link naar het federale niveau op gepaste wijze.

Laat mij toch nog wijzen op een groot gat in de economische activiteiten van Vlaanderen, onder meer bij PMV: we hebben niet echt een instrument waarbij we kunnen co-investeren met internationale investeerders die naar hier komen. Als we internationale investeerders willen behouden of ze willen aantrekken om meer groei te creëren, dan zou dit een belangrijk aandachtspunt kunnen zijn in de hervorming van de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen om in een pocket te voorzien voor internationale investeerders. Het zou een enorme economische meerwaarde voor de Vlaamse economie kunnen zijn. Ik reken erop dat u dit wilt overwegen. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Güler Turan aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de vergroening van de economie, naar aanleiding van een recent rapport van het Europees Milieuagentschap

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, vorige week heeft de heer Hans Bruyninckx, directeur van het Europees Milieuagentschap, zijn laatste rapport voorgesteld: daarin staat dat Europa het Silicon Valley van koolstofarme economie moet worden, een regio die uitblinkt in eco-innovatie. België krijgt helaas een stevige tik op de vingers. Als we voortdoen zoals we bezig zijn, zullen we de klimaatdoelstellingen van 2020 niet halen. De directeur zegt dat we een versnelling hoger moeten schakelen en snel werk moeten maken van een omschakeling van de economie naar een koolstofarme circulaire kringlooeconomie. Ook vanuit economische overwegingen is deze omschakeling eigenlijk noodzakelijk. Ondanks de economische crisis heeft de groene sector niet alleen standgehouden, maar ook een toegevoegde waarde gecreëerd en de sector is ook nog gegroeid van 2,8 miljoen jobs in 2000 naar 4,1 miljoen jobs in 2011. Ook het aantal patenten stijgt fors. We moeten dus inzetten op groene economie.

Het woord groene economie komt niet voor in uw beleidsnota Economie. Ook tijdens de bespreking in de commissie heeft u bevestigd dat u op dat punt geen stimulansen zal geven vanuit de overheid. Ik kan niet anders dan vaststellen dat het beleid van deze regering lijnrecht staat tegenover het beleid en de adviezen van het Europees Milieuagentschap.

Daarom heb ik maar één vraag, mijnheer de minister: bent u ondertussen van mening veranderd en zult u de aanbevelingen van het Europees Milieuagentschap ernstig nemen? Zult u werk maken van de omschakeling, van de transitie van onze economie naar een koolstofarme, circulaire kringlooeconomie?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Als ik het rapport van Bruyninckx zie, dan is volgens mij de belangrijkste conclusie dat we mogen volharden in een ecobeleid

en dat het beleid moet worden voortgezet. Op die manier neemt men risico's op economisch en innovatief vlak en krijgt men een economisch en ecologisch beleid dat er op een of andere manier ook toe strekt dat de private sector een aantal initiatieven op langere termijn zal nemen.

Ten tweede, in het rapport staat dat we in Europa eigenlijk wel een sterke balans kunnen voorleggen. Er heeft immers een echte groei in de groene economie plaatsgevonden, zelfs in momenten van crisis. Ik ga alleen spreken over groene economie, de rest moet u vragen aan collega Schauvliege.

Ten derde, in Vlaanderen hebben we op een aantal vlakken een mooie marktpositie gecreëerd. Voor afvalbeheer en recyclage bijvoorbeeld kan Vlaanderen in het afgelopen decennium een groeicijfer voorleggen van meer dan 5 procent per jaar, wat in tijden van crisis een zeer mooi resultaat is. Daarnaast zie ik dat, als we onze economische innovatie aan kennis koppelen, er een zekere verankering ontstaat. Nemen we bijvoorbeeld de verkoop van Indaver vorige week vrijdag. Waar we vrij zeker van zijn is dat na de verkoop van Indaver de kennis in Vlaanderen blijft bestaan. Er is nog een positief neveneffect: Vlaanderen beschikt niet over grondstoffen, maar sommige afval kan grondstof zijn. Op die manier kan ook worden ingezet. Onze economie en onze bedrijven spelen daar op een soepele manier op in.

Wat ik niet ga doen, is top-down bepalen waarin bedrijven en kennisinstellingen moeten investeren. Dat ga ik niet doen. Dat moet volgens mij bottom-up komen. De voorstellen en de innovatie moeten vanuit de bedrijven en vanuit de kennisinstellingen komen en op die manier kan er effectief vernieuwing gebeuren. Het is echter aan de bedrijven zelf om dat te doen. Ik geloof niet in een innovatie of een economie die vanuit Brussel wordt opgelegd aan bedrijven. Dus neen, ik ga niet bijsturen.

Mevrouw Güler Turan (sp.a): Dat is een heel straf antwoord. Als u niet gelooft in een beleid vanuit Brussel, welke uitleg heeft u dan zopas gegeven?

U zei dat u het instrumentarium zou bekijken, evalueren en stroomlijnen om doelstellingen te kunnen bereiken. Dat doet u vanuit uw visie als minister. Nu zegt u "laat de bedrijven maar bottom-up werken". Waarom hebben we de banken dan niet bottom-up laten werken? De banken gaven ook geen kredieten en we hebben een bankenplan gemaakt om te zorgen dat er wel kredietverlening naar de ondernemers zou komen.

Minister, u moet een visie ontwikkelen en dat kan niet alleen door af te wachten. Groene economie is er al. U verwijst naar een aantal succesverhalen. Gelukkig zijn die er, vooral in de recyclagesector, maar daarmee gaan we er niet geraken. We staan waar we staan door de investeringen die gedaan zijn. U zegt dat er ondanks de economische crisis een groei is gerealiseerd. Die is er niet vanzelf gekomen. Die is er gekomen door het beleid dat de vorige regeringen hebben gevoerd. Daarom moet u investeren in eco-efficiëntie en in eco-innovatie.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Mevrouw Turan, ik zal het nog wat scherper stellen. Het gaat om het verschil in visie tussen uw partij en bijvoorbeeld onze fractie. Het heeft inderdaad geen zin om top-down dingen te gaan opleggen en te gaan dirigeren.

Het moet van onderuit komen. Waar er behoefte is, moet de behoefte flexibel worden ingevuld. De Groene Waarborg is inderdaad vorige week afgeschaft omdat er nul aanvragen waren. Men had het systeem flexibeler en toegankelijker gemaakt, maar het aantal aanvragen steeg met nul. Nul plus nul is nul. De

overheid moet dan durven zeggen dat iets geen zin heeft en nagaan wat er op de markt nodig is.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort (CD&V): Minister, in de commissie heeft mijn fractie al gedebatteerd over schonere brandstoffen. We hebben die vraag niet alleen aan u gesteld, maar ook aan de ministers Turtelboom en Weyts. We hebben telkens een verschillend antwoord gekregen. Ik heb toen gepleit voor meer samenwerking om zowel een goed klimaatplan te realiseren als te zorgen voor een goede, innovatieve, groene economie.

Bepaalde subsidies moeten we misschien inderdaad afschaffen in een verouderde automobiellindustrie. Moeten we echter niet samen werken aan een goed kader en afspreken bij wie de bedrijven terecht kunnen? Op die manier zetten we een stap verder, gaan we naar zelfrijdende wagens, gaan we samen naar google en zetten we in op een groene economie.

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Minister, u zegt dat het beleid van onderuit moet komen en dat u niets zult opleggen. Dat is een beetje wrang. In uw beleidsnota komt 'groene economie' niet voor, maar staat het wel vol over 'excellentie', 'ondernemerschap' en 'innovatie'. Ik moedig dat ten zeerste aan. Dit rapport is geen vermaning of een opgeheven vingertje, maar een duidelijke vaststelling dat innovatie er vooral is in de groene economie. Ik noem het dan liever 'blauwe economie' in navolging van Gunter Pauli die een mooi aantal succesvoorbeelden heeft opgelijst om beleidsmakers te overtuigen dat het bottom-up groeit.

Wanneer we over innovatie spreken, dan kan een overheidsbeleid of een beleid niet ontbreken. Innovatie kan maar tot zover op zichzelf doorbreken. Er is het probleem van de financiering, van de regulitis en de vergunningen waar ze moeilijk door geraken. We merken dat het economisch instrumentarium waar het in de vorige vraag over ging, een essentiële hefboom kan zijn om net die sector die kwetsbaar, precair maar beloftevol is, de nodige zuurstof te geven om door te breken.

Dit rapport is een bemoediging om te realiseren wat de minister-president heeft gezegd, namelijk dat het een transversale bevoegdheid moet worden. Ik vraag u om het geheel van uw beleidsdomeinen onder de microscoop te leggen en na te gaan waar we van Vlaanderen een excellente regio kunnen maken in de groene economie. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, u kondigde aan dat u een antwoord zou geven op de vraag van de heer Vanbesien over de verduurzaming van het Vlaamse instrumentarium. Als ik het goed begrijp, dan kondigt u niets aan. U voert geen beleid uit, maar kijkt wat er bottom-up opduikt. Dat is geen beleid om groene economie en groene innovatie te stimuleren.

In de rapporten van het Europees Milieuagentschap en de Europese Commissie is het eerste knelpunt inzake vergroening van onze economie het niet halen van de klimaatdoelstellingen. Herinner u zich het debat van december in deze plenaire zitting waarbij de regering zei dat alles in orde zou komen. Mensen van de Klimaatzaak en mijn fractie stelden dat we de doelstellingen niet zullen halen. De rapporten stellen dat we in plaats van 15 procent minder CO₂ tegen 2020

misschien 4 procent minder zullen uitstoten. We zullen de doelstelling dus bijlange niet halen. Legt u alle rapporten naast u neer of zal de regering in bijkomend beleid voorzien?

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Sanctorum, stel uw vragen over het ecologisch beleid aan de bevoegde minister.

Mijnheer Sanctorum en mijnheer Schiltz, ik ben begonnen met te zeggen dat een volgehouden ecologisch beleid een van de basiselementen is om, dat zegt ook het rapport, naar innovatie in de groene economie te gaan en een stimulans in de groene economie te doen.

Een volgehouden economisch beleid is een beleid waardoor iedereen op voorhand weet dat de normen zullen verstrengen, dat ze niet zullen verzwakken in de toekomst. Dat is een stimulans voor bedrijven om een stap verder te zetten, om te innoveren. Als iedereen bijvoorbeeld weet dat de uitstoot van wagens in de toekomst automatisch zal verminderen en dat de normen zullen verstrengen, elk jaar opnieuw, dan is dat het volgehouden economisch beleid waarover ik het heb.

Doen alsof ik als minister van Economie en Innovatie niets doe, dat is natuurlijk onzin. Binnen het kader van een volgehouden ecologisch beleid wil ik voor innovatie en voor economie dezelfde maatregelen nemen die we als overheid moeten nemen. Dat houdt in dat we drempels moeten wegnemen zodat wie wil investeren ook investeert en dat we risico's moeten verlagen zodat wie wil innoveren ook innoveert. Ik zal niet zeggen aan een bepaald bedrijf dat het moet zorgen voor een welbepaalde innovatie en daar dus in moet investeren. Dat is toch niet wat u vraagt? Dat is toch niet wat we willen doen? Daarmee gaan we ons toch niet bezighouden?

U vraagt naar mijn beleid, mevrouw Turan ook. Mijn beleid bestaat eruit drempels te verlagen, risico's te verlagen en aan administratieve vereenvoudiging te doen, niet alleen voor groene innovatie en niet alleen voor groene economie, maar voor de hele economie en voor alle innovaties. Als dat niet de regel mag zijn, zijn we verkeerd bezig.

Ik wil niet alleen een accent leggen op de groene economie. Ik wil geen extra accent leggen. Ik denk dat het beleid daarvoor kan zorgen vanuit de doelstellingen die vanuit Europa aan Vlaanderen en aan Europa worden meegegeven. Dat is het beleid dat ik wil voeren, ook in de toekomst.

Mevrouw Güler Turan (sp.a): Minister, ik heb gehoord dat uw collega's van CD&V en Open Vld niet akkoord gaan met het beleid dat u voert. Ik stel voor dat u eens met de meerderheidspartijen gaat samenzitten.

Uiteraard is het mij niet ontgaan dat er al beleid is gevoerd. De groene waarborg is afgeschaft. De ecologiepremie is afgeschaft. Het energiebedrijf is afgeschaft. U moet het kind niet met het badwater weggooien, u moet de stimulansen evalueren en doeltreffend maken en u moet uw doelgroep bereiken. U moet dit niet allemaal afschaffen, minister, maar u moet een visie hebben en u moet uw tools gebruiken.

Ik weet wat ik zou doen indien ik minister zou zijn. *(Gelach. Applaus bij sp.a)*

Het kan niet anders dan dat ik zou innoveren in eco-innovatie, in eco-efficiëntie, in groene energie en in groene economie!

En, minister, de regering heeft met de zesde staatshervorming een extra tool gekregen: de fiscaliteit. Vergroen die dan ook! Ga van de lasten op arbeid naar lasten op de vervuiler! Doe er iets mee! *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Miranda Van Eetvelde aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de gevolgen van het federale akkoord met betrekking tot het brugpensioen (SWT) en de rol van de VDAB

ACTUELE VRAAG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de activering van de bruggepensioneerden (SWT's)

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Voorzitter, minister, het akkoord dat binnen de Federale Regering bereikt is over het brugpensioen, moet ervoor zorgen dat 55-plussers minder uit de arbeidsmarkt worden geduwd.

Die federale beslissing heeft natuurlijk gevolgen op Vlaams niveau. De VDAB zal 55-plussers een aangepaste begeleiding aanbieden in hun zoektocht naar werk en zal daarbij vooral hun competenties bekijken. Dat wil zeggen dat de VDAB zich extra zal moeten focussen op deze groep.

In het Vlaams regeerakkoord stond al dat er meer zou worden ingezet op de activiteit van oudere werkzoekenden, zelfs tot 65 jaar, rekening houdende met de capaciteiten van de VDAB en de situatie op de arbeidsmarkt. In Vlaanderen gebeurt de activering al tot 60 jaar, met een groeipad tot 65. De VDAB zal er dus een aantal taken bij krijgen.

Mijn concrete vraag is dan ook hoe de VDAB zich zal voorbereiden op deze toenemende begeleiding die nu gevraagd wordt inzake de oudere werkzoekenden.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, als het gaat over de activering van 58-plussers, hebt u het steevast over aangepaste begeleiding gericht op activering. Mijn vraag is: begeleiding naar waar? Naar welk werk? Ik heb de VDAB-cijfers er nog eens bijgenomen, ik viel bijna van mijn stoel. Maar 2,8 procent van de 58-plussers die vorig jaar werkloos waren en in begeleiding heeft een vacatureaanbod gekregen. 97,2 procent van de 58-plussers kreeg dus geen enkele vacature aangeboden, en dan heb ik het nog niet over aangepast werk. Minister, waar is uw plan om 58-plussers effectief werk aan te bieden en effectief aangeworven te krijgen? (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil drie onderdelen geven in mijn antwoord. Een eerste aspect is de omvang van de gevolgen van wat federaal is beslist of nog niet beslist. Als ik kijk naar de Groep van Tien en naar wat de federale overheid vrijdag voorstelde, heeft men het over de nieuwe bruggepensioneerden die in een of andere vorm zullen moeten worden geactiveerd. Die filosofie schuiven we in Vlaanderen ook al jaren naar voren: wie bijkomend werkloos wordt, eerst tot 52, dan 55, dan 58 en nu tot 60 jaar, gaan we proberen zo snel mogelijk naar een baan te begeleiden. Wat het zal worden, zullen we verder zien.

Het tweede punt is de inhoud. Wij hebben een voorstel gedaan over RSZ-korting voor retentie. Want, mevrouw Kherbache, elke persoon die niet in de werkloosheid komt, is er nog altijd één gewonnen. Ik begrijp dat daarover ook in uw partij wordt gezegd dat het een goede zaak zou zijn. Bovendien willen we extra iets doen voor de werkgever die een werkloze 55-plusser aanwerft.

Laat ons duidelijk zijn, er is nog altijd een verkeerde perceptie. Men ziet de ervaren werknemers niet als ervaren werknemers. Daarvoor doen we al heel wat acties. We moeten die voortzetten en intensifiëren. Ik noem maar wat: de juiste stoel, de bijblijfconsulenten en de diversiteitsconsulenten bij de vakbonden, de jobkanalen bij de werkgeversorganisaties en de sectorconvenanten, waar we binnenkort een nieuw project van twee jaar naar voren zullen moeten schuiven. De verdere ontwikkeling van alles wat competentie management en loopbaanbegeleiding is, is essentieel om ook in de toekomst meer 55-plussers naar voren te schuiven. En dan heb ik het nog niet over de concrete acties die via het Ervaringsfonds, de diversiteitsplannen en het werkbaar werk onder meer met ESF-steun kunnen worden gerealiseerd. We zien toch dat er al negentien verschillende sectoren op inschrijven, om met concrete acties meer 55-plussers aan het werk te brengen of te houden, onder meer via werkbaar werk.

Een derde punt is de voorbereiding van de VDAB. Eerst en vooral: we maken een onderscheid in de manier van werken voor 55 en na 55. Dat heb ik vorige week ook gezegd. De vacatures voor 55-plussers worden extra gescreend, om te zien of die wel echt geschikt zijn voor mensen die iets meer ervaring hebben. Bovendien kijkt de VDAB nu naar de andere vormen van begeleiding. Een van de problemen bij 55-plussers is blijkbaar dat het moeilijk is om hen in grote groepen te begeleiden. Hoe passen ze dat aan? Dat is de VDAB duidelijk aan het voorbereiden. Daarnaast hebben ze een cel innovatief denken samengesteld, om ook met werkgevers te kijken wat ze kunnen doen om ervoor te zorgen dat er morgen effectief meer 55-plussers een job krijgen. Die filosofie hebben we.

Mevrouw Kherbache, het cijfer dat ik krijg, is dat van de nieuw ingestroomde 58-plussers – en dan heb ik het over de nieuw ingestroomde 58-plussers – ongeveer 50 procent een jaar later is uitgestroomd uit de werkloosheid.

Dat geeft toch een heel ander beeld dan wat u zegt. Maar laat ons geen discussie over de cijfers voeren. Ik denk dat ik heb aangetoond dat we met de VDAB heel sterk werk verrichten, dat we al vrij goed klaar zijn – en ik kan u zeggen dat niet elke regio zo goed klaar zal zijn – om de stap naar de SWT'ers en andere oudere werklozen bijkomend te zetten, en dat we nog nadenken over hoe we dat sterke werk van de VDAB morgen nog kunnen verbeteren en nog meer mensen dan vandaag naar een job kunnen leiden.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, bedankt voor uw antwoord. Het is echt een en-en-verhaal. Er is nog werk aan de winkel, samen met de werkgevers, de werkzoekenden en de mensen van de VDAB, die heel wat ervaring hebben op het vlak van begeleiding en toeleiding naar een job of opleiding. We moeten daar zeker nog aan werken, maar we zitten in Vlaanderen wel al op de goede weg. We begeleiden al tot zestig jaar, wat niet in elke regio het geval is.

Het is ook een kwestie van vertrouwen in de mensen van de VDAB. We moeten ervoor zorgen dat het een win-winsituatie wordt voor zowel de oudere werkzoekende als voor de werkgevers.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, begeleiden is essentieel, maar je moet wel ergens naartoe begeleiden. Ik verwijs naar het cijfer van 2,8 procent. Dat gaat over de 58-plussers die in begeleiding zijn en die een aanbod van vacatures hebben gekregen. Dat zijn de cijfers van de VDAB: 2,8 procent heeft een vacature aangeboden gekregen.

Het punt dat ik wil maken, minister, is dat u naast uw bevoegdheid om aan arbeidsbemiddeling te doen en te begeleiden, ook werk moet maken van werk. Delegeer dat niet aan een onzichtbare hand.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, ik ben ervan overtuigd dat we de rol van de VDAB in dezen al bij het regeerakkoord goed hebben ingeschat. De maatregelen waarover nu al dan niet beslist is op federaal niveau, passen eigenlijk perfect in wat wij in het regeerakkoord al voorbereid hadden, namelijk om oudere werklozen een begeleiding aan te bieden. Met de opdracht die de VDAB in de voorbije periode gehad heeft, is daar eigenlijk ook al op geanticipeerd.

Waar we ons meer zorgen over maken, is een andere discussie, die ook in de samenleving gevoerd moet worden, namelijk: op welke manier kunnen wij er als politici mee voor zorgen dat mensen aangepast werk krijgen? Dat is dan het werkbare werk. Ik heb het daar ook tijdens het debat over de regeerverklaring over gehad, omdat dat naar mijn aanvoelen onvoldoende is uitgewerkt.

Heel het maatschappelijke debat moet ook daarover gaan. Op welke manier kunnen wij, politici, maar zeker ook bedrijven en vakbonden, ervoor zorgen dat er jobs aangeboden kunnen worden zodat men ook als men ouder is, op een zinvolle manier aan het werk kan blijven?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): Minister, vorige week stelde ik hier al een vraag over de rol van de VDAB bij de activering – nu ‘aangepaste beschikbaarheid’ – van de nieuwe SWT’ers of voormalige bruggepensioneerden.

Ik wil toch even wijzen op die opmerkelijke andere visie binnen de VDAB. Enerzijds hadden we de uitspraak van Karel Van Eetvelt van UNIZO, lid van de raad van bestuur, die zei dat er volgens hem niet voldoende slagkracht is binnen de VDAB om die controle op de beschikbaarheid van de nieuwe SWT’ers uit te voeren. Anderzijds hadden we de communicatie van de gedelegeerd bestuurder van de VDAB, een dag later in De Tijd, die zei dat hij voorstander is van effectief activeren tot 65 jaar.

Minister, wij begrijpen uit de communicatie van de heer Leroy dat hij zelf welomlijnde ideeën heeft over de nieuwe aanpak en de activering op maat. Hebt u al met hem gesproken over die nieuwe voorstellen? Of wordt dat voorgelegd aan de raad van bestuur, de manier waarop hij concreet vorm wenst te geven aan die aangepaste beschikbaarheid?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, het federale akkoord lijkt mij opnieuw een Belgisch compromis, dat uitblinkt in vaagheid en onduidelijkheid. Niemand weet wat men bedoelt met een normatief kader. Niemand weet wat men bedoelt met aangepaste beschikbaarheid en aangepast werk.

Het lijkt me vooral een gegoochel met woorden dat dan nog wordt uitgevochten in de media.

Ik vraag me ook af of er wel voldoende aanbod is voor 55-plussers en oudere werkzoekenden.

Mijn belangrijkste vraag in het opentrekken van deze discussie in tijden van budgettaire schaarste is of we onze middelen niet eerder moeten concentreren op het aanzetten van jongeren tot werk in plaats van ouderen te activeren.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Kherbache, werk maken van meer jobs is effectief waar we me bezig zijn. We proberen de zaken te vereenvoudigen, de

administratieve rompslomp te verminderen en de loonkosten in bepaalde doelgroepen te verlagen. Het is de bedoeling dit te doen aansluiten op de federale maatregelen inzake loonkostenverlaging.

Wanneer we proberen onze economie te hervormen naar een innovatieve economie en wanneer we onze industrie een renaissance willen geven, denk ik dat we effectief werk maken van de creatie van meer jobs. We leven natuurlijk niet op een eiland maar in Europa en in een wereldeconomie. Ik ben het niet eens met degenen die denken dat Vlaanderen alleen het verschil zal maken. Ik denk dat Vlaanderen wel op de goede weg zit en daarop moet verdergaan. Dat besef ik en daar wil ik hard op blijven inzetten.

Mevrouw Claes, niet alleen het regeerakkoord maar ook het beleid van de afgelopen 5 jaar was een filosofie van meer werken op maat door de VDAB. Dat gebeurt door middel van een aangepast aanbod, zeker voor de 50-plussers, nadien voor de 55-plussers en nu tot 60 jaar. We hebben dat tijdens de vorige regeerperiode gedaan en dat heeft zich weerspiegeld in het regeerakkoord. We denken daarin nog een stap verder te kunnen zetten naar 65 jaar.

Ik ben het helemaal eens met uw opmerking over werkbaar werk. Men moet beseffen dat als we mensen langer aan het werk willen houden, de job ook aangepast moet zijn. Daarnaast moeten we oog hebben voor competenties en talenten van mensen zodat men met meer goesting aan het werk gaat. We moeten daarop blijven inzetten.

Mijnheer Sintobin, wie daar niet mee bezig is, zal in de problemen komen. Professor Sels heeft al een aantal studies gemaakt. Als we zien hoeveel mensen de komende 5 à 10 jaar de arbeidsmarkt zullen verlaten en hoeveel er zullen bijkomen, dat moeten er onmiddellijk 300.000 jobs extra worden ingevuld. Mensen zullen de arbeidsmarkt later verlaten en elke werkgever en ondernemer zal daar oog voor moeten hebben.

Mevrouw Talpe, Karel Van Eetvelt is geen lid van de raad van bestuur van de VDAB, wel twee andere mensen van UNIZO. Fons Leroy en ikzelf zitten op één lijn wat de acties betreft die moeten worden ondernomen. Ik ben ervan overtuigd dat we samen met de VDAB klaar zijn om de volgende stap richting 60-65 stilaan te zetten. We zijn daar inhoudelijk klaar voor.

Mijnheer Sintobin, nog een laatste opmerking over het normatief kader en het aangepast werken. Het normatief kader wordt op federaal niveau vastgesteld. Ik heb vandaag nog telefoon gekregen van mijn federale collega om begin volgende week overleg te plegen over wat Vlaanderen precies doet. Wij hebben al een traject van aangepast activeren. Ik heb geprobeerd daarnet de verschillende stappen daarin toe te lichten. Ik zal die stappen ook toelichten aan de federale minister van Werk. En dan is het aan de federale overheid om een normatief kader vast te leggen.

U vraagt of we niet meer moeten inzetten op de jongeren. We moeten een en-beleid voeren. We moeten inzetten op de jongeren en op de ouderen. Met het doelgroepenbeleid en alle kwalitatieve instrumenten die wij gebruiken om mensen sneller naar een job toe te leiden, zetten wij zowel in op jongeren als op ouderen. We streven naar die doelstelling van 66 procent en willen die stap voor stap realiseren. Daar wil ik blijven op inzetten.

Mevrouw Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, wij moeten echt heel realistisch zijn. U hebt daarnet gezegd dat wij allemaal langer zullen moeten werken. Wat de vacatures en de begeleiding van oudere werkzoekenden betreft, heeft de VDAB een heel belangrijke rol. Hij heeft heel veel ervaring en is vast en zeker goed voorbereid op deze taak.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp.a): Minister, de afgelopen vijf jaar was u ook minister van Werk. De kansen op werk voor de 50-plussers zijn toen niet verbeterd. Nu worden de controles voor de 58-plussers verscherpt. De mensen meer controleren zonder hen meer perspectief te geven: ik begrijp dat die werklozen dat aanvoelen als pestgedrag. Het is niet efficiënt en het is hardvochtig. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Lode Ceyssens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de goedkeuring van het GRUP 'Closing the Circle' en de valorisatie van het afval op de Remo-stortplaats in Houthalen-Helchteren

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens (CD&V): Minister, vorige vrijdag keurde de regering het GRUP 'Closing the Circle' goed. Op zich is dat geen spectaculair nieuws. Er is een zone voor hergebruik van materialen, een zone voor installaties en een zone voor nabestemming natuur. Dat is niet zo spectaculair, maar het verhaal erachter is op zijn minst vrij innovatief te noemen.

Sinds 1970 is deze stortplaats in gebruik. Het gaat ondertussen over 60 miljoen ton afval, voor de helft bedrijfsafval en voor de helft huishoudelijk afval. Met dit project wil men die stortplaats ontgraven vanuit de filosofie dat de helft van de grondstoffen die daaruit komen achteraf te valoriseren en te hergebruiken zijn. Die grondstoffen zullen misschien tijdelijk moeten worden opgeslagen. Uit de andere helft wil men door middel van plasmatechnologie energie winnen voor 200.000 gezinnen gedurende een periode van twintig jaar. De restfracties zullen dan ook nog eens hoogwaardig bouwafval kunnen zijn. Na een totale ontgraving van het stort zou hier een natuurgebied kunnen worden gerealiseerd.

Een en ander is vrij innovatief. Minister, hoe ziet u dergelijke projecten in het licht van onze nieuwe visie op materialen verder evolueren in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Ceyssens, vorige week vrijdag heeft de Vlaamse Regering inderdaad het ruimtelijk uitvoeringsplan 'Closing the Circle' goedgekeurd. Het is inderdaad de bedoeling dat er een project wordt uitgevoerd waarbij een oud afvalstort wordt ontgraven en waarbij er wordt bekeken welke stoffen daarin opnieuw als grondstof kunnen worden gebruikt en welk deel ervan kan worden gebruikt voor het opwekken van energie. Dit is een voorbeeld van hoe je kunt omgaan met het niet opnieuw aanboren maar het hergebruiken van grondstoffen. Dat past dus perfect in het Materialendecreet waarmee wij tijdens de vorige legislatuur een omslag hebben gemaakt van een afvalbeleid naar een materialenbeleid.

Dit is wel een privaat initiatief. Maar de Openbare Vlaamse Afvalstoffen-maatschappij (OVAM), die alles wat met materialenbeleid te maken heeft opvolgt, zit wel mee in de uitwerking. De ervaringen die in die site worden opgedaan en de resultaten die er zijn worden door de OVAM mee opgevolgd. Er worden lessen uit getrokken om eventuele andere projecten op andere plaatsen in Vlaanderen ook op die manier te laten uitvoeren. De overheid is dus betrokken, maar het is een louter privaat initiatief. Er zijn geen subsidies verbonden aan het verder ontgraven van die afvalsite.

We hebben nu het ruimtelijk uitvoeringsplan. Er moet ook nog een bouwvergunning en milieuvergunning worden verleend, heel concreet voor dit

project. Maar het past inderdaad in het materialenbeleid, waarbij we zoveel mogelijk afval als grondstof hergebruiken.

De heer Lode Ceysens (CD&V): Minister, dank u wel. Dit project verdient het inderdaad om te worden opgevolgd. Het is inderdaad een privaat project en er zijn geen subsidies voor. De haalbaarheid van het project zal natuurlijk onderaan de streep worden berekend. Met andere woorden: de vraag is of dit project economisch rendabel is.

Minister, ik zou u een bijkomende vraag over dit project willen stellen. Het project staat nog maar in de kinderschoenen. Nu is slechts het RUP goedgekeurd. U hebt daarnet terecht verwezen naar de vergunningen die nog moeten worden afgeleverd. Beschikt dit project echter al over een business plan? Zo neen, wanneer mogen we dat verwachten?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters (Open Vld): Mijnheer Ceysens, ik wil u bedanken voor uw actuele vraag en voor het feit dat u dit mooie project, waar economie en ecologie hand in hand gaan, onder de aandacht brengt.

Minister, er is echter een punt waaraan ik tegelijkertijd de aandacht wil schenken. Ik richt me nu vooral tot u. U hebt daarnet gesteld dat de vergunningen nog moeten komen. Het staat nog maar in zijn kinderschoenen. Het is een goede zaak dat het GRUP op 6 maart 2015 eindelijk definitief is goedgekeurd. Ik weet echter welk traject hieraan is voorafgegaan. Eigenlijk zijn we al sinds begin 2010 bezig met de MER- en de GRUP-procedure. Ik zou u dan ook willen vragen zo snel mogelijk werk te maken van wat in het beleidsplan staat, namelijk een vereenvoudiging en vermindering van de planlast en een integratie van de planprocessen. Hierdoor zou alles in de toekomst sneller kunnen verlopen. Dit geldt zeker voor dergelijke projecten, die enkel in de toekomst een meerwaarde zullen kunnen genereren.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Voorzitter, dit GRUP is zeker niet onbelangrijk voor Limburg. Het kan onder meer voor bijkomende tewerkstelling zorgen. In deze economische realiteit hebben we absoluut nood aan groene en duurzame jobs.

Het is nu vooral belangrijk om met betrekking tot dit GRUP een draagvlak te creëren. We moeten ervoor zorgen dat de voor het project noodzakelijke natuurvoorwaarden worden gerespecteerd.

Ik weet dat de heer Yzermans, de oerdegelijke burgemeester van Houthalen-Helchteren, de afgelopen weken heel wat overleg heeft gepleegd met alle actoren die bij het GRUP betrokken zijn. Hij vindt het een erezaak ervoor te zorgen dat we nu niet meer tijd verliezen dan al is verloren gegaan. Mevrouw Peeters heeft hier terecht naar verwezen.

Minister, ik zou u willen vragen om het nauw overleg met het lokaal bestuur zeker te onderhouden. Dit is nodig om voor een draagvlak te zorgen en procedures te vermijden. Op die manier zou het project immers nog langer in de schuif blijven liggen. Ik ben ervan overtuigd dat u met burgemeester Yzermans een bondgenoot hebt om dit project tot een goed einde te brengen.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

De heer Johan Danen (Groen): Voorzitter, principieel is natuurlijk niemand tegen de sanering van afvalopslagplaatsen of storten. Het afval wordt in

grondstoffen omgezet en het gebied wordt aan de natuur teruggegeven. Daar kan niemand tegen zijn. Alles hangt echter van de modaliteiten af en daar wringt volgens ons het schoentje.

Dit project is in 2008 aangekondigd. Er was toen sprake van 800 werknemers. Op twintig jaar tijd zou alles geklaard zijn. Er zou maximaal energie worden gerecupereerd. Er zouden geen emissies zijn. De nabestemming zou natuur zijn. Die ambities zijn een voor een naar onderen bijgesteld. Ik vraag me af wat uiteindelijk nog van het project zal overblijven.

Minister, de investeerder heeft steeds verklaard dat dit project zonder groenestroomcertificaten onhaalbaar is. Mijn concrete vraag is dan ook of er op dat vlak al toezeggingen zijn gedaan.

De voorzitter: Er is ook een niet-Limburger die met betrekking tot dit dossier het woord wil nemen.

De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, ik heb gemerkt dat we meer spreektijd krijgen als het over Limburg gaat. *(Gelach. Applaus)*

Minister, het gaat om een innovatief project. In dit demonstratiecentrum zullen we technologie gebruiken om bestaande afvalstorten op te kuisen. Ik wens u veel succes. U zult immers nog veel GRUP's moeten goedkeuren. Uit onderzoek is gebleken dat 850 van de 1700 stortplaatsen in Vlaanderen potentieel voor deze innovatieve techniek in aanmerking komen.

Hoewel we nog een lange weg moeten afleggen, steun ik dit project. Het project werkt cradle-to-cradle. We hergebruiken materiaal dat daar in het verleden is gestort. Soms gaat het om waardevol materiaal, zoals metalen en dergelijke.

Ik wil ook enkele bekommernissen uiten in verband met dit project en dan voornamelijk in verband met de vergunningsstatus. U hebt al verklaard dat het om een project van tijdelijke aard gaat. We zullen dan ook een tijdelijke milieu- en bouwvergunning moeten afleveren. Indien zou blijken dat de investering die voor de sanering noodzakelijk is op termijn niet haalbaar lijkt, zou immers het gevaar ontstaan dat de verbrandingsinstallatie een definitief karakter krijgt.

Dan krijgt men het gevaar dat er misschien afval uit andere provincies of uit Nederland zal worden aangevoerd om die installatie rendabel te maken. Ik weet dat er in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) is voorzien dat er 15.000 ton afval extra kan worden aangevoerd, waarschijnlijk om de calorische waarde van het afval dat men ontgraaft, te verhogen, zodat het rendement van die installatie interessant lijkt voor de investeerder. Ik zou toch willen vragen, en dat is mijn bijkomende vraag ...

De voorzitter: Mijnheer Nevens, met alle respect, maar Limburgers doen het wel iets vlugger. *(Gelach. Applaus)*

U zit bijna aan twee minuten, dus ik geef nu het woord aan de minister.

De heer Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, ik moest mijn vraag nog stellen. *(Gelach)*

De voorzitter: Spijtig voor u.

En uw vraag luidt?

De heer Bart Nevens (N-VA): Welke garanties bieden het GRUP en het project dat de opgerichte constructie en installatie daadwerkelijk zullen worden verwijderd, met het oog op de nabestemming van natuur en de instandhoudingsdoelstellingen, en wie zal voor die kosten instaan? (*Gelach*)

De voorzitter: Kunt u dat nog eens voorlezen?

Minister, hebt u die laatste vraag kunnen volgen?

Minister Joke Schauvliege: Ik heb die vraag helemaal kunnen volgen.

De voorzitter: Goed zo, minister.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik ben blij dat er heel wat positieve reacties zijn, want dit is inderdaad een heel mooi project, waarbij innovatief wordt bekeken wat er kan worden gedaan met diverse oude stortplaatsen in Vlaanderen, om dat opnieuw als nieuwe grondstof te gaan gebruiken, maar ook inderdaad om groene stroom op te wekken.

Mijnheer Ceyssens, u vraagt of dat een haalbaar project is, of er een businessplan of een businessmodel is. Ik heb daarnet ook gezegd dat dit een privé-initiatief is. We hebben dus geen zicht op een concreet businessplan of businessmodel van die privépartner. Uiteraard zijn er destijds een aantal gesprekken geweest, met ook een aantal vragen, onder andere met betrekking tot groenestroomcertificaten. Ik weet niet of die zijn aangevraagd, of er toezeggingen zijn ter zake. Dat behoort ook niet tot mijn bevoegdheid. Ik veronderstel dat die contacten zullen gebeuren met collega Turtelboom. Op dit moment is er van ons uit, vanuit de bevoegdheid Leefmilieu geen enkele subsidie of financiële tussenkomst in dit project. Het past ook binnen het Strategisch Actieplan voor Limburg in het Kwadraat (SALK). Het creëert inderdaad ook werkgelegenheid en extra troeven in Limburg. Het lijkt me belangrijk dat dit ook mee wordt onderlijnd door alle actoren in Limburg, die samen met de Vlaamse Regering dat SALK bewaken.

Mevrouw Peeters, u hebt een punt: dit is ook een voorbeeld van hoe projecten soms te lang duren. Nu moeten er ook nog apart een bouwvergunning en een milieuvergunning worden aangevraagd. De omgevingsvergunning, die er vanaf volgend jaar zal zijn, kan natuurlijk ook oplossingen bieden. Dan moet men niet meer apart de twee vergunningen, met twee keer een openbaar onderzoek, aanvragen. Uiteraard zullen we verder in overleg gaan met de lokale besturen. Het is belangrijk dat er ook een draagvlak is voor dergelijke projecten.

In het ruimtelijk uitvoeringsplan zat ook een nabestemming. Dat moet natuurlijk ook worden nageleefd. De garantie is er dus wel degelijk dat het project tijdelijk moet zijn, dat de nabestemming natuur ook moet worden gerealiseerd. Dat zal ook nog eens moeten worden vertaald in de milieuvergunning en de bouwvergunning die moeten worden aangevraagd. Op dat vlak zullen er dus voldoende garanties zijn.

Mijnheer Ceyssens, aangezien het een privaat initiatief is, ga ik ervan uit dat de private investeerder ook voldoende zicht heeft op het project, op de haalbaarheid. Natuurlijk zullen wij als overheid graag mee een aantal van die conclusies onderschrijven, om nadien ook zelf aan de slag te gaan op andere plaatsen in Vlaanderen.

De heer Lode Ceyssens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Mijnheer Beenders, ik heb gelezen dat bij de definitieve vaststelling van het GRUP ook een soort toezichtcomité is geïnstalleerd, om toe te zien op de realisatie van die natuur.

Collega's, vandaag al wordt gezegd dat de ambitie wordt verlaagd. Ik vind dat, als er een ambitie wordt getoond om een oude stortplaats volledig op te ruimen en daarmee materialen te gaan hergebruiken en ook op een duurzame manier energie te winnen, dan is dat een ambitie op zich. Dan moeten we niet zozeer kijken naar hoe hoog de lat is. We moeten daar dan vooral met heel veel aandacht naar kijken. Ik ben het daarom ook volledig eens met de heer Nevens, niet alleen over het feit dat Limburgse sprekers recht hebben op meer spreektijd, maar ook over het feit dat dit natuurlijk geen Limburgs project is. Minister, dit moet een voorbeeldproject zijn waar Vlaanderen naar moet kijken en waaruit we lessen moeten proberen te trekken voor toekomstige projecten.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Marius Meremans aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het initiatief van de minister om een Burgerkabinet voor cultuur op te richten

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Minister, het Burgerkabinet: wie zijn ze? Wat doen ze? Zondagnamiddag was ik volop cultuur aan het consumeren en ook aan het participeren, toen er plots een bericht uit de lucht kwam vallen dat u een Burgerkabinet zou oprichten. Ik was een beetje verrast, en ik niet alleen, omdat het niet was vermeld in het regeerakkoord en in de beleidsnota. Minister, u zegt dat het Burgerkabinet complementair zal zijn aan het Cultuurforum, de jaarlijkse afspraak met het middenveld.

Lokaal staat de burger dichter bij het beleid. Maar u had het over een Vlaamse materie. Ik had toch gemengde gevoelens bij dit initiatief en ik heb u dat ook al laten weten. Ik heb net gelezen dat het Overleg Kunstenorganisaties (oKo) daar ook gemengde gevoelens bij had. Ik vond het vreemd dat de oproep uit het kabinet komt, en niet van de administratie. Het is toch wat onduidelijk.

Minister, wat is de finaliteit van dat Burgerkabinet? Is het een klankbord, een adviesraad, of gaan ze werkelijk mee beslissen over wat u gaat doen met het geld voor cultuur? (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Meremans, het laatste wat ik wil, is uw gevoelens kwetsen. Net als u en anderen in dit halfroond ben ik al heel mijn loopbaan op zoek naar methodes om de democratie te verbeteren. Ik ben godbetert nog actief geweest in bewegingen die ondertussen in de plooiën van de geschiedenis zijn verdwenen, zoals ID21. Ik heb altijd met aandacht gekeken naar wat mijn geestesgenoten van D66 in Nederland over burgerparticipatie konden vinden.

Het regeerakkoord is heel belangrijk, maar mocht het regeerakkoord een bijbel zijn – quod non, gelukkig maar – dan zou u me kunnen kwalificeren als een bevrijdingstheoloog. Met andere woorden, ik wil ervoor zorgen dat we dingen kunnen doen die complementair zijn aan het regeerakkoord en zeker niet in tegenspraak ermee. Voor het Burgerkabinet is dat niet het geval.

Wat willen we doen? U weet dat de regering wordt geacht beleid te maken en uit te voeren. We doen dat in een aangename en soms onaangename spanning met het parlement. Dat is normaal, dat is zo ingebakken in de democratie. Er is al heel lang een derde laag, het middenveld, actief, en terecht ook, die we in het Cultuurforum de nodige ruimte voor advies en inspraak willen geven, maar niet alleen dan. Mochten we met het Cultuurforum alleen maar één dag per jaar een staten-generaal van de cultuursector organiseren, dan zou iedereen er mij van

verdenken dit maar minnetjes in te vullen. We hebben heel veel contacten, ook in de commissie, met mensen van de middenveld.

Ik denk dat het zinvol kan zijn om ook rechtstreeks met groepen van burgers dergelijke inspraak, advies, overleg en communicatie te organiseren. Het is net zoals met de andere spelers in de democratie die ik net opsomde: aan het einde van de voetbalmatch winnen de Duitsers, aan het einde van een inspraak- en participatieproces beslist de regering. Maar ze zal dat met grotere legitimiteit doen wanneer ze met verschillende actoren, de parlementsleden, het middenveld en in de mate van het mogelijke, een Burgerkabinet, rekening kan houden.

Het zal dus niet in de plaats treden, het zal ook de besluitvorming niet vertragen, maar het zou de democratie moeten verrijken, verdiepen en versterken. Ik ben er zeker van dat ik ook in u daarin een bondgenoot zal vinden.

De heer Marius Meremans (N-VA): Die bewegingen in de plooiën van de geschiedenis mogen daar ook blijven, doch dit geheel terzijde.

Minister, ik ben blij met uw antwoord. Ik ben in se niet tegen inspraak en participatie, integendeel. Waar ik soms wat bang voor ben, is dat politici dat gebruiken en zich daar al te gemakkelijk achter verschuilen: die beslissing heb ik niet genomen, want ... Soms moeten we onze verantwoordelijkheid durven nemen.

Participatie is goed, zijn mening geven ook, maar in de eerste plaats is het aan ons om een eindbeslissing te nemen en eventueel in te gaan tegen mogelijke adviezen. Ik hoop dan ook dat de club van 150 cultuursamoerai niet alleen de usual suspects zijn, maar dat het een brede groep wordt. Wie zal daarop intekenen? Waarschijnlijk zijn dat de cultuurgevoelige mensen, terwijl we ook de grote massa moeten proberen te bereiken.

Ik ben gedeeltelijk gerustgesteld, maar ik vermoed dat we dit zullen terugkoppelen naar onze commissie. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Mijnheer Meremans, ik wil mij graag aansluiten bij uw vraag, omdat ik dergelijke nieuwe bijkomende vormen van betrokkenheid toejuich. Tegelijkertijd vind ik het belangrijk dat het Burgerkabinet enkel over cultuurparticipatie zal gaan – of zo versta ik het althans – en dat de bijdrage van het panel niet zal gaan over subsidiekwesties of budgettaire kwesties. Dat is eigenlijk ook mijn vraag: staan die dimensies werkelijk zo vast? Is die context duidelijk?

Ik dank u.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Minister, ik dank u voor uw toelichting.

De sp.a juicht elk initiatief toe dat de betrokkenheid en het draagvlak voor cultuur binnen de samenleving kan vergroten. Dat is heel belangrijk.

Het komt als een origineel idee over, maar u zult zich wellicht nog 'Iedereen kan zetelen' herinneren. Dat was een initiatief van Bert Anciaux, die de burgers opriep om in verschillende raden van bestuur, ook in die van Cultuur, te zetelen. Ik denk trouwens dat de heer Caron toen kabinetschef was.

Wij hebben ook vragen rond de finaliteit en betrokkenheid van het middenveld. Daarom zijn we positief, maar niet té positief. We hebben namelijk nog heel wat

vragen. Minister, u hebt zelf het mes gezet in het cultuurbudget. 4 tot 7 procent werd er afgehouden.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi, uw spreektijd is al lang om. Wat is uw vraag?

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): U hebt toen zelf gesproken over alternatieve financiering. Ik hoop dat u met dit project geen overheidsgeld zult opsnoepen, maar dat u naar alternatieven zult zoeken. Welke financiering zult u hiervoor gebruiken?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Mijnheer de voorzitter en mijnheer de bevrijdingstheoloog, die plooiën van de geschiedenis, dat is iets. Als het maar geen Ali Baba en de 150 rovers wordt.

Ik zal in dit betoog niet ten gronde ingaan op het dossier. Ik denk dat het een heel belangrijke discussie is, die trouwens veel verder reikt dan cultuurparticipatie en over een soort van beslissingsproces gaat.

Minister, er waren vier vragen om uitleg ingediend. Ik denk dat het wijs zou zijn om die vier vragen bij een volgende gelegenheid ook effectief te agenderen. Vandaag kon niet iedereen aansluiten, omdat er zoveel vragen waren. Het debat moet worden gevoerd in al zijn nuances. Gesprekken via andere kanalen dan dit leren ons dat er veel nuances zijn. Die moeten ook allemaal boven komen. Ik engageer mij om die vragen, ook die van de heer Meremans, te agenderen.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, het initiatief dat u dit weekend hebt bekendgemaakt, heeft – dat moet ik eerlijk zeggen – mij wel wat verrast en duidelijk ook vele anderen, zo leid ik af uit de reacties die nadien volgden. Vandaag wordt er hierover een debat gevoerd, maar zoals de heer Caron aanhaalde, vergt dit onderwerp een debat ten gronde.

Ik zal niet al te diep ingaan op de vele vragen die hier zijn gesteld. Maar in het antwoord dat u net gaf op de actuele vraag van de heer Meremans, lijkt één ding mij actueel en prangend. Op dit moment is er al heel wat expertise over cultuurparticipatie. Die expertise zit bij het middenveld, heel veel verenigingen en organisaties die initiatieven nemen. Hoe ziet u de verhouding tussen het middenveld, die verenigingen en het Burgerkabinet zoals u het hebt aangekondigd?

Minister Sven Gatz: Ik dank jullie voor de vele vragen. Zolang wij elkaar positief verrassen, houden wij onze relatie spannend.

De representativiteit is belangrijk. Het mogen geen 150 mensen zijn die al dermate betrokken zijn dat ze eigenlijk met het middenveld samenvallen. Niet dat ik daartegen ben, maar dan is het gewoon dubbelop. Met andere woorden, de aanbesteding zal worden gestart om een bureau te vinden dat die 150 mensen selecteert zodat het zo representatief mogelijk is. Ook mensen uit de bewegingen met een laag inkomen en dergelijke – om maar één groep te noemen – moeten daarin aanwezig kunnen zijn. Het moet dus vrij breed zijn. Daar zullen we over waken.

Mijnheer Bajart, ik heb op dit ogenblik gekozen voor een afgebakend onderwerp rond cultuurparticipatie. Een Burgerkabinet kan over van alles en nog wat zijn zeg doen, maar dan zouden we in het euvel kunnen vervallen van de G1000 of van dit parlement waar ik vroeger met hart en ziel deel van heb uitgemaakt. In sommige debatten gaat men op hoge golven en in andere debatten gaat men

collectief onderuit. Ik heb dat vroeger zelf meegemaakt. Daarom heb ik gekozen voor een eerder voorzichtige, beperkte afbakening van een onderwerp.

Mevrouw Idrissi, de middelen zullen komen van de apparaatskredieten, dus niet van de overdrachten. De gemiddelde kost voor een cultuurforum in de vorige legislatuur lag tussen 30.000 en 70.000 euro. We zullen ons binnen deze redelijke budgetten begeven voor dit Burgerkabinet.

De vraag van de heer Caron is meer methodologisch. We moeten daar een dieper debat over hebben. Ik wil zeker op alle vragen ingaan en tekst en uitleg geven.

Wat betreft het parallelisme met het middenveld: het is niet omdat men meer expert is dat een stem in de democratie daardoor zwaarder weegt. Dat zou ons terugvoeren naar systemen uit de negentiende eeuw, niemand hier wil dat.

Natuurlijk hebben wij experts nodig in het middenveld om ons slimmer te maken, om ons goede ideeën te geven en dergelijke meer, maar de techniek van een Burgerkabinet dient juist om de democratie te verbreden. Misschien ben ik daarin naïef. So be it. Men hoeft geen expert te zijn om een mening te hebben over hoe men cultuur dichterbij de mensen kan brengen.

Wat zal nu het zwaarste wegen? Het zal het samenspel zijn van de verschillende dingen. Ik zal mijn verantwoordelijkheid niet ontlopen, mijnheer Meremans, en u ook niet als parlementsleden. U zult daar een belangrijke politieke inspraak in hebben, mevrouw Bastiaens en anderen, omdat u verkozen bent. Het middenveld moet aan zijn trekken komen, met de nodige experts. Gaan we open deuren intrappen? Dat zullen we allemaal wel zien. We spreken over 150 mensen, en dan liefst nog een duizendtal online. Het feit dat we meer mensen kunnen betrekken bij bepaalde besluitvormingsprocessen, is volgens mij beter voor de gezondheid van onze democratie. Ik denk dat het ene het andere zeker niet uitsluit.

De heer Marius Meremans (N-VA): Minister, dank u wel. Het is tevens gezond dat een parlements lid altijd de nodige reserve behoudt tegenover de overheid. Sommigen noemen dat gezond wantrouwen. Zoals ik hoor van de leden van de commissie Cultuur, zegt niemand bij voorbaat neen en zegt niemand bij voorbaat ja. We wachten een beetje af hoe u dat zult toelichten in de commissie.

Er is in elk geval heel wat werk voor de boeg op cultuurgebied. We moeten daarin keuzes maken. Die keuzes moeten snel gebeuren. Ik hoop dat dat niet vertraagt. U hebt duidelijk aangegeven dat dat niet het geval is. Ik ga daarvan uit. We gaan in elk geval luisteren naar uw verdere uitleg in de commissie. Het is alleszins boeiend dat we het hebben over participatie en inspraak. Dat vind ik zeker een belangrijk debat, maar het werk moet natuurlijk wel vooruitgaan. Dat is ook onze bedoeling. Ik zou zeggen: wordt vervolgd in de commissie.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Wilfried Vandaele aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de toekomst van het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland (CVN), naar aanleiding van het collectief ontslag van de leden van de Commissie CVN

ACTUELE VRAAG van Ward Kennes aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de toekomst van het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland (CVN), naar aanleiding van het collectief ontslag van de leden van de Commissie CVN

ACTUELE VRAAG van Bart Caron aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de toekomst van het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland (CVN), naar aanleiding van het collectief ontslag van de leden van de Commissie CVN

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, minister-president, tijdens de hoorzitting van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie eergisteren in dit huis, kondigden de afgevaardigden van het Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland aan dat ze collectief ontslag nemen.

Het Cultureel Verdrag werd ondertekend in 1995 om de samenwerking tussen Nederland en Vlaanderen te bevorderen op het gebied van Welzijn, Cultuur, Onderwijs, Wetenschap en Media. Het moest zo een beetje de evenknie worden van het Taalunieverdrag voor taal en letteren, zij het met beperktere middelen, met minder mankracht en ook minder armslag.

De ontslagnemende leden beklagen er zich over dat ze door de overheden die hen benoemden, onvoldoende ernstig werden genomen. Ze mogen nog enkel adviseren en geen operationele taken meer uitvoeren. Dat de viering van twintig jaar verdrag werd uitbesteed aan andere organisaties en dat de commissie er zelf niet bij betrokken was, beschouwden ze als een soort kaakslag. Ambtenaren en bewindslieden, minister-president, zeggen dan weer dat de commissie de verwachtingen niet inlost en dat er om die reden dringend een herijking nodig was.

Minister-president, we weten dat u in uw buitenlands beleid absolute prioriteit geeft aan Nederland. Zelf blijf ik geloven dat Nederland en Vlaanderen veel van elkaar kunnen leren en ook efficiëntiewinsten kunnen boeken als ze samenwerken. We weten dat u geregeld overlegt met uw Nederlandse collega's. Hebt u met uw Nederlandse collega al kunnen bespreken hoe u samen het Cultureel Verdrag opnieuw op de sporen kunt krijgen?

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes (CD&V): Minister-president, niet zo lang geleden heb ik u een vraag om uitleg kunnen stellen naar aanleiding van twintig jaar CVN en de viering hiervan in Rotterdam. U klonk toen heel optimistisch. Ik had iets meer onrust verwacht. De heer Caron heeft die onrust wel sterk geuit in de commissie. Ik had een tussenpositie ingenomen.

Maandag zijn we dan met de neus op de feiten gedrukt met het collectief ontslag van een commissie die zich niet gewaardeerd voelt en die de indruk heeft dat er geen gebruik wordt gemaakt van haar aanbod om adviezen te geven.

Als we het ruime veld van wetenschap, cultuur, onderwijs en welzijn nemen en de hele intense samenwerking met Nederland, zijn er toch wel degelijk redenen om als overheden gebruik te maken van die adviesfunctie.

De vraag is hoe het nu verder moet. Men zou de zaak kunnen opdoeken en 'verambtelijken' zoals dat in een aantal andere samenwerkingsverbanden gebeurt. Men laat dan vooral de administratie invulling geven aan dit soort verdragen. Ik denk dat we niet in die val mogen trappen. Een paritair samengestelde commissie, met inbreng uit de brede samenleving, uit het middenveld, uit de levende krachten van de samenleving, zou toch de voorkeur moeten krijgen.

We kijken dus uit naar volgende stappen. Mogelijk zult u er uiteindelijk, samen met Nederland, voor kiezen om de commissie en haar adviesfunctie onder te brengen bij een andere bestaande structuur. Er zijn heel wat samenwerkingsstructuren. Er is dus heel wat mogelijk. Het is vooral belangrijk om de paritaire commissie die ruim is samengesteld, die niet puur op ambtelijke basis werkt, een toekomst te geven.

Minister-president, ik ben heel benieuwd. Hoe gaat u dat aanpakken in het licht van de nieuwe omstandigheden?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Minister-president, het is natuurlijk niet een bijster goed moment om met Nederlandse collega's te spreken. Ik denk dat zij het deze dagen niet onder de markt hebben.

Wij hebben vier sterke organisaties in Vlaanderen en in Nederland die de Vlaams-Nederlandse samenwerking heel goed belichamen: deBuren, de Brakke Grond, CODART en vooral de Nederlandse Taalunie. We hebben een gemeenschappelijke taal en voor een deel ook een gemeenschappelijke cultuur. Dat delen, is voor iedereen van ons een verrijking.

Op het terrein – en ik heb het ook in de commissie gezegd – is die samenwerking helemaal niet zo sterk als het lijkt. Er wordt veel minder cultureel gedeeld. Er worden veel minder coproducties gemaakt. Er worden veel minder Vlaamse orkesten en theatergezelschappen in Nederland uitgenodigd en ook omgekeerd. De grote uitgeverijen trekken naar Amsterdam. Er is dus op het terrein een moeizame situatie door allerlei omstandigheden.

Men had kunnen denken dat de Commissie CVN het wat harder had kunnen aanpakken en wat harder had kunnen werken, maar u hebt de voorbije jaren ook hun vleugels ingeknipt. Minister, structuren kunnen veranderen, daar heb ik geen probleem mee, maar ik vind dat we dat kleine budgetje voor die Vlaams-Nederlandse samenwerking maximaal moeten kunnen inzetten, in wat voor nieuwe structuur ook, om nieuwe en bestaande initiatieven te versterken op dat brede terrein van cultuur, annex onderwijs. Het zou doodjammer zijn om niet een motor te hebben die vormen van samenwerking dynamiseert en stimuleert.

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, ik kan begrip opbrengen voor de bezorgdheid die leeft bij de leden van de Commissie CVN. Ik denk dat die bezorgdheid vooral betrekking had op het feit dat zij het gevoel hadden dat zij in hun adviesfunctie onvoldoende betrokken waren, dat die adviesfunctie onvoldoende gewaardeerd werd, dat weinig ministers adviezen vroegen en dat de essentie van die taak die toch daarop rust – want zij zijn niet in eerste instantie een operationele commissie –, in de loop der jaren minder ingevuld was. Ik kom er nog op terug, maar ik denk dat het ook zijn oorzaken heeft.

Ik kan u wel zeggen dat ik dankbaar ben voor de inzet van die mensen. Ik kan u ook zeggen dat zowel in Vlaanderen als in Nederland meer dan ooit belang wordt gehecht aan de culturele samenwerking. Dat heb ik ook gezegd in de commissie. Ik zeg dat niet zomaar. Ik zeg dat na mijn allereerste buitenlandse contact, een contact met minister-president Rutte, die dat bevestigde. Het volgende contact op Nederlands grondgebied was met Nederlands minister van Buitenlandse Zaken Koenders. Hij beklemtoonde evenzeer de gehechtheid aan de culturele samenwerking. Tijdens de opening van het twintigjarig bestaan van het Cultureel Verdrag hebben we ook kunnen vaststellen dat die gedachte leeft en dat de wil om samen te werken aanwezig is.

Het is echter niets te vroeg om na twintig jaar, en nadat er een aantal nieuwe instrumenten zijn bijgekomen, de zaken te evalueren om te kijken hoe we het beste het doel bereiken dat we voor ogen hebben, welke prioriteiten we moeten bepalen en hoe we daar instrumenteel mee omgaan.

We zijn, in overleg met Nederland, bezig met de evaluatie. Een eerste vaststelling is dat niemand in Vlaanderen of in Nederland, noch politiek noch ambtelijk noch op het werkveld, het verdrag in vraag stelt. Dat is heel belangrijk. Iedereen is gehecht aan het verdrag. Dat is een belangrijk uitgangspunt dat ik u wil meedelen.

We moeten ook nadenken over het instrumentele. Op dat punt kom ik tot de kern van de bezwaren van de commissie. Volgens de commissie is haar adviesfunctie, samengevat, ondergewaardeerd en uitgehold.

Collega's, u moet weten dat er in die twintig jaar heel wat veranderd is. Op wetenschappelijk vlak bijvoorbeeld is een van de werkerterreinen van het Cultureel Verdrag de taskforce Vlaanderen-Nederland. Op het vlak van het onderwijs zijn er de GENT-akkoorden (Gehele Europese Nederlandse Taalgebied), met een zeer uitgewerkte samenwerking Vlaanderen-Nederland. We hebben op ambtelijk vlak in al onze beleidsdomeinen bijna dagelijks contact met Nederland. Onze secretarissen-generaal ontmoeten elkaar één keer per jaar. Op het vlak van advisering, beleidsondersteuning en beleidsvoorbereiding is er dus heel wat veranderd. Men kan dus ook begrip opbrengen voor diegenen die, wanneer ze adviezen krijgen, van mening zijn dat dit zaken zijn waar ze al mee bezig zijn en waarin niet echt nog een nieuwe stap wordt gezet.

Iets anders is, en op dat punt kom ik tot wat collega Caron heeft gezegd, dat we moeten nadenken over de prioriteiten. Zoals ik zei wil iedereen het verdrag behouden. Wat mij betreft, moeten we niet alleen nadenken over het instrument, maar ook, en we zijn daarover in overleg, over hoe we het instrument in de toekomst gaan vormgeven, en vooral over wat we gaan doen.

Ik zie enkele prioriteiten. Een van de prioriteiten is dat Vlaanderen en Nederland zich gezamenlijk cultureel profileren in het buitenland, zoals we dat ook hebben gedaan in het verleden. Ik heb dat destijds gedaan met Frans Timmermans onder de naam de 'Low Countries'. Zoals ik in de commissie heb gezegd, hebben we op diverse vlakken gezamenlijk evenementen georganiseerd, ons gezamenlijk gepositioneerd en aan publieksdiplomatie gedaan.

Daarnaast moeten we vooral zorgen dat we op het terrein het werkveld mee kunnen betrekken, dat er voldoende culturele contacten zijn en voldoende culturele uitwisseling, en dat artiesten grensoverschrijdend kunnen werken. We moeten formules vinden om ervoor te zorgen dat, wat ik zou noemen 'het levende Vlaanderen' en 'het levende Nederland' daarbij betrokken zijn.

Over de vormen waarin we dat precies gaan gieten, heb ik ideeën, maar daar kan ik nu nog niet op ingaan. We zijn in overleg met Nederland. We hopen heel

binnenkort tot een voorstel te kunnen komen over zowel het instrumentele als over de prioriteiten die we willen bepalen. Wat mij betreft behoren die twee prioriteiten alvast tot mijn top.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Ik ben er persoonlijk ook van overtuigd dat er een steunpunt nodig blijft om de veelheid aan samenwerkingsinitiatieven, die er immers zijn, in kaart te brengen en te ondersteunen, om mensen bij elkaar te brengen en om regelmatig misschien een soort staten-generaal met het middenveld te organiseren, zoals dat vroeger gebeurde. Misschien kan een soort fonds, waaruit samenwerkingsinitiatieven kunnen putten, ook bijzonder nuttig zijn.

Het lijkt me wel wenselijk, zoals collega Caron zei, dat de bestaande organisaties zoals deBuren, de Taalunie, de Brakke Grond, de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie en andere, en de Vlaamse diplomatieke posten in het buitenland – de eigen diplomatieke posten van Vlaanderen in het buitenland, dus ook in Nederland – een scherper afgelijnde opdracht krijgen, ook om als makelaar op te treden, meer dan vandaag het geval is, voor de concrete Nederlands-Vlaamse samenwerkingsinitiatieven.

De heer Ward Kennes (CD&V): Minister-president, ik dank u omdat u de waarde van het verdrag onderkent en bevestigt dat iedereen dat doet.

De vraag is dan wat het juiste instrument is om daar meer voeten en handen aan te geven. Ik blijf erbij dat we blijvend moeten inzetten op een paritair samengestelde commissie die niet is samengesteld uit ambtenaren maar uit mensen uit het brede veld. Er is misschien af en toe een grote kuis nodig als er veel tegelijk gebeurt. Dan komen er nieuwe structuren en zijn er nieuwe mogelijkheden. Zaken worden af en toe opgenomen door andere instanties. Het is goed om eens aan de boom te schudden, maar het essentiële verschil tussen andere verdragen en dit, is net de adviserende commissie vanuit het middenveld. De heer Caron noemde het een startmotor. Dat is de essentie die we moeten blijven verdedigen.

De heer Bart Caron (Groen): Ik wil beklemtonen dat het straf is dat een Vlaams-Nederlandse commissie collectief ontslag neemt. Dat is een blijk van sterk protest. Er zitten geen eeuwige activisten in, maar bezadigde mensen die hun ontslag indienen.

Ik pleit ervoor om het niet alleen op het ambtelijke niveau – want dat hebt u goed georganiseerd – maar met mensen die actief zijn in de Vlaams-Nederlandse samenwerking, verder vorm te geven. Ik heb geen vast schema, maar allerlei ideeën die ik later te berde zal brengen.

Laat ons verdergaan met het idee van de startmotor. In 2016 trekken Vlaanderen en Nederland samen naar de Frankfurter Buchmesse om er het gastland te zijn en de Nederlandstalige literatuur op de wereldkaart te zetten. Dat mag een voorbeeld zijn.

Bij de viering van twintig jaar verdrag is er een feest dat een jaar duurt, georganiseerd door deBuren waarop een oproep is gedaan voor projecten. Er zijn honderden projecten ingediend door mensen uit Vlaanderen en Nederland om dingen samen te doen op het culturele vlak. Is dat geen onuitputtelijke bron om verder door te gaan?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Voorzitter, het nieuws dat CVN-voorzitter Onno Hoes ons afgelopen maandag bracht was een koude douche en een beetje cynisch, want uitgerekend dit jaar is er de verjaardag van twintig jaar Cultureel

Verdrag. Het was een koude douche, maar kwam toch niet helemaal onverwacht: het feestje voor de twintigste verjaardag mocht de CVN niet zelf organiseren en sinds de aanstelling drie jaar geleden heeft de commissie altijd het gevoel gehad dat niemand wakker lag van haar bestaan.

Onze vrees is dat het collectieve ontslag het momentum zou kunnen zijn om de beslissing te nemen de commissie helemaal af te schaffen. Dat zou een heel slechte zaak zijn, want de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland is niet evident en er staat heel wat te gebeuren dit jaar. Het is belangrijk dat een instantie toekijkt op het vormgeven en het uitvoeren van het Culturele Verdrag. Bovendien geven we hiermee ook het signaal dat we de facto het Culturele Verdrag in de frigo stoppen. Ik kan me niet voorstellen dat iemand in dit halfroond aan Nederland het signaal wil geven dat we de Nederlands-Vlaamse samenwerking niet belangrijk vinden.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, ik sluit me aan bij enkele geuite bekommernissen.

Mijnheer Vandaele, u moet wel de hand in eigen boezem durven steken. Een van de redenen waarom de commissie haar werkzaamheden stopzet, is dat de vorige Vlaamse Regering de uitgangspunten van het verdrag zelf niet heeft gerespecteerd. De commissie werkte voornamelijk vraaggestuurd, maar er is vanuit de Vlaamse overheid vorig jaar geen enkele aanvraag ingediend.

Ik lees in het verslag van de commissie van oktober 2014 dat minister Gatz zegt dat dit in principe een bevoegdheid is van de minister van Buitenlands Beleid. Minister-president, u hebt zelf mee de doodsteek gegeven aan de werking van deze commissie. Dat is jammer omdat we met Nederland een gemeenschappelijk taalgebied delen. Het zou het land bij uitstek moeten zijn waarmee we goede culturele banden smeden en goede onderhandelingen voeren.

Dus, minister-president, ik hoop dat u dit rechtzet, dat u de goede contacten die we met Nederland hebben en die we allemaal willen behouden, in stand houdt en zelfs intensifieert.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Voorzitter, minister-president, wij zijn grote voorstanders van een verregaande samenwerking op cultureel vlak met onze buurlanden in het bijzonder en ook met de Franse Gemeenschap.

U verwijst naar de evaluatie. Het spreekt voor zich dat een goede evaluatie altijd op zijn plaats is. Het is belangrijk dat we zo snel mogelijk aan tafel gaan zitten om verder te gaan op het goede pad dat we zijn ingeslagen met de Frankfurter Buchmesse. We moeten de goede samenwerking uit het verleden ook in de toekomst verankeren.

Minister-president Geert Bourgeois: Dames en heren, ik vind het positief te mogen vaststellen dat er parlamentsbreed een grote wil is om verder te gaan met de culturele samenwerking met Nederland. Dat is voor mij het allerbelangrijkste. De randbemerkingen neem ik erbij. Ik beklemtoon dat het niet is omdat de commissie ontslag neemt, dat de politieke wil om samen te werken, verzwakt zou zijn, wel integendeel.

Degenen die het nu betreuren dat de commissie ontslag neemt en dat toeschrijven aan de regering-Bourgeois van het laatste jaar, ochot, die gun ik dat pleziertje. Het heeft echter helemaal niets met de werkelijkheid te maken.

Het dalend aantal adviezen dat werd gevraagd, is een constante in de loop van de jaren. Ik heb ook gezegd welke nauwe contacten en instrumenten er zijn op andere vlakken: op het vlak van het wetenschapsbeleid, dat onder het verdrag valt, op het vlak van onderwijsbeleid, dat onder het verdrag valt, en op het vlak van ambtelijke samenwerking. Dat alles heeft ertoe geleid dat in de loop der jaren minder adviezen werden gevraagd. Ik herinner me dat wanneer een minister om een advies vroeg, de commissie daar enigszins verrast op reageerde.

Ook bij de proactieve adviezen van de commissie, u hebt ze gelezen, konden wel wat vragen worden gesteld. Ik wil niet in negativisme vervallen, maar lees het advies over Wereldoorlog I maar eens en vertel me wat de toegevoegde waarde ervan is. Ik zie de heer Caron al glimlachen.

We moeten correct zijn daarin, we moeten een analyse durven maken. We moeten durven zeggen dat de bedoeling om met het verdrag verder te gaan, om te gaan naar een intensere samenwerking en om dat op een modernere manier te gaan doen, niets te maken heeft met dit – inderdaad jammerlijke – ontslag. Ik betreur het ontslag, maar het heeft niets vandoen met het ontbreken van de wil tot noch met een gebrek aan samenwerking.

Uiteraard zullen we de Frankfurter Buchmesse aangrijpen om ook op andere vlakken aan samenwerking te doen. We hebben het daarover ook al gehad in de commissie. We zullen in Frankfurt gezamenlijk aan publieksdiplomatie werken. Ik stel vast dat de wil daartoe er aan beide kanten van de taalgrens is.

Ook op parlementair vlak stel ik vast, dames en heren, dat er geregeld samenkomsten zijn. Ik heb ook vastgesteld dat er bitter weinig collega's aanwezig waren op het startmoment van '20 jaar Cultureel Verdrag'.

Mevrouw Segers, mijnheer Caron, het is niet omdat een instrument als dusdanig eventueel verandert, dat alles ophoudt. Ik zal niet zeggen waar we nu mee bezig zijn. De heren Kennes en Vandaele deden suggesties, maar ik zal daar nu niet op reageren. Laat me diplomatiek zeggen dat ik die denksporen niet ongenegen ben, maar u begrijpt dat we daarover moeten spreken met Nederland.

Ik meen dat we nog veel terrein kunnen winnen. Ik haal niet uit naar de mensen van de commissie, naar niemand. Het is mijn vaste wil om in de praktijk het werkveld nog veel meer te betrekken. We zouden er nog veel meer het levende Vlaanderen en het levende Nederland bij moeten kunnen betrekken.

Er is dus helemaal geen sprake van een doodsteek of van wat dan ook. Dit kan een momentum zijn. We waren bezig met de evaluatie. Dit kan een momentum zijn om op zoek te gaan zowel inzake het instrument als inzake de prioriteiten die we zullen bepalen om tot een goede werking op het terrein te komen, en wat mij betreft ook in het buitenland. Ik sta achter een gezamenlijke culturele publieksdiplomatie in het buitenland onder de noemer 'The Low Countries'. Ik vind het heel belangrijk om daar een nieuw elan aan te geven.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister-president, we horen van u een positieve noot. Voor ik in het parlement kwam, dames en heren, had ik een echte job. *(Gelach)*

Ik was twintig jaar lang betrokken bij de Nederlands-Vlaamse samenwerking, onder andere als eerste secretaris van het verdrag waarover we het nu hebben. Ik blijf ervan overtuigd dat we, hoe talrijk de initiatieven Nederlands-Vlaams ook zijn, altijd een ruggengraat of steunpunt nodig hebben. Heel veel initiatieven zijn erg broos, en daar moet je toch een structuurtje voor hebben. Vandaar het belang van die structurele samenwerking. Kind en badwater weggooien is zeker

geen optie, collega's. Minister-president, ik begrijp uit uw antwoord dat dat zeker ook uw visie is. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Ward Kennes (CD&V): Ik ga morgen spreken over de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland. Ik zal mijn slide nog een beetje aanpassen aan de laatste evoluties. Ik kan ook de boodschap meenemen dat kamerbreed in het Vlaams Parlement dit Cultureel Verdrag met zijn vier pijlers een ruim draagvlak heeft.

Minister-president, u neemt een aantal suggesties mee in de contacten met uw Nederlandse collega's en uw administratie en medewerkers. Daar ben ik blij om. Ik begrijp dat u vandaag geen uitspraken doet. Ik hoop dat de samenwerking tussen de levende krachten in Vlaanderen en Nederland op al die terreinen kansen krijgt, zoals u hebt gezegd, om elkaar te ontmoeten, nieuwe initiatieven voor te stellen en te lanceren. Dat is de kernboodschap. Als dat het besluit is van het minidebat naar aanleiding van de vragen, is dat een positieve noot. Maandag zagen we misschien een wolk verschijnen, maar ik vind dit een belangrijke zonnestraal.

De heer Bart Caron (Groen): Minister-president, ik ben ook niet gehuwd met vaste structuren. Daar valt over te praten. Maar het moet mij van het hart dat net in een regering met een Vlaams-nationalistische component die nooit zo sterk is geweest, de Commissie CVN ontslag neemt. *(Opmerkingen)*

Ik zou net verwachten van een regering met een sterke Vlaams-nationalistische inslag dat ze die Vlaams-Nederlandse samenwerking een forse duw in de rug zou geven. Ik ben niet getrouwd met structuren, maar ik daag u uit, minister-president. Wat komt er? Hopelijk een krachtiger instrument dan ooit tevoren, dat die culturele samenwerking vooruit helpt. Zoals ze zeggen: je maintiendrai. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.46 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.58 uur.*

VOORSTEL VAN DECREET van Martine Taelman, Tine van der Vloet, Vera Jans, Lies Jans, Katrien Schryvers en Caroline Croo houdende wijziging van artikel 14 van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap
– 217 (2014-2015) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van Martine Taelman, Tine van der Vloet, Vera Jans, Lies Jans, Katrien Schryvers en Caroline Croo houdende wijziging van artikel 14 van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Taelman heeft het woord.

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld): Voorzitter, collega's, het decreet dat de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap introduceert, schonk meer dan terecht aandacht aan de bijstandsorganisaties. De nieuwe financieringswijze zet immers personen met een handicap met een persoonsvolgend budget aan het stuur van de regie van hun zorg. Dit betekent dat zij hun budget, of het nu cash is of een voucher, moeten besteden en dat zij met voorzieningen zullen moeten onderhandelen over de verleende zorg en de prijs die daarvoor moet worden betaald. Het spreekt voor zich dat personen met een handicap hierbij moeten worden begeleid. Bijstandsorganisaties zullen die taak op zich nemen, zoals zij dat vandaag doen voor budgethouders van een persoonlijkeassistentiebudget.

Het huidige decreet bepaalde dat twee derden van de leden van de raad van bestuur van zo'n bijstandsorganisatie uit personen met een handicap moet bestaan, wat logisch is, aangezien zij het zijn die weten wat hun situatie is en hoe hun middelen het best besteed worden. Op die manier heeft de decreetgever de ervaringsdeskundigen betrokken. Het belang daarvan kan uiteraard niet onderschat worden.

Een aantal personen met een handicap kan echter, vanwege zijn statuut, juridisch zelf geen beslissingen nemen. Vandaag nemen hun wettelijke vertegenwoordigers – meestal gaat het dan om ouders, familieleden of andere naasten – die beslissingen. Met dit voorstel van decreet willen we die wettelijke vertegenwoordigers gelijkstellen met een persoon met een handicap, en zo ook hun ervaringen niet verloren laten gaan.

Omdat die vertegenwoordiging verder gaat dan in het statuut van wettelijke vertegenwoordiging bepaald is, was het juridisch gezien nodig om die bepaling toe te voegen. Bovendien was er onduidelijkheid bij de betrokkene zelf over de vraag of wettelijke vertegenwoordigers wel in de raden van bestuur van de bijstandsorganisaties konden zetelen.

Ik geloof echter dat het vooral menselijkerwijs belangrijk is om alle echte betrokkenen – de personen met een handicap zelf, maar ook hun naasten, indien zij dat zelf niet kunnen – mee aan het stuur van de bijstandsorganisatie te zetten, om hun zorg op een zo efficiënt mogelijke manier te regelen.

Ik dank de collega's die mee ondertekenden en die het voorstel van decreet mee ondersteunden, voor hun steun. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 217/2)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van Martine Taelman, Lorin Parys, Katrien Schryvers, Peter Persyn, Vera Jans en Tine van der Vloet houdende wijziging van het decreet van 3 mei 1989 houdende erkenning van adoptiediensten en houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen – 226 (2014-2015) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van Martine Taelman, Lorin Parys, Katrien Schryvers, Peter Persyn, Vera Jans en Tine van der Vloet houdende wijziging van het decreet van 3 mei 1989 houdende erkenning van adoptiediensten en houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Taelman heeft het woord.

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld): Voorzitter, collega's, de voorbije maanden hebben we in dit parlement hoorzittingen georganiseerd en een resolutie goedgekeurd naar aanleiding van praktijken in de jaren zeventig en tachtig waarbij moeders gedwongen werden om hun baby's af te staan voor adoptie. Tijdens de hoorzittingen bleek een van de pijnpunten te zijn dat de dossiers daarover niet meer voorhanden waren, dat ze gewoon verdwenen waren.

In het decreet Interlandelijke Adoptie is de bewaring van dossiers goed geregeld. Zo is er ten eerste een erkenningsvoorwaarde voor diensten, die erin bestaat dat zij een kopie van hun dossiers moeten bezorgen aan de Vlaamse adoptieambtenaar. En ten tweede, wat oude dossiers betreft: indien die na vier maanden nog in het bezit van derden zijn, worden die derden strafbaar gesteld.

In afwachting van een grondige herziening van de binnenlandse adoptie leek het dan ook aangewezen om die regeling van de interlandelijke adoptie over te nemen voor de dossiers van binnenlandse adoptie, om te vermijden dat in de toekomst nog dossiers verloren zouden gaan, wat voor kinderen en moeders die op zoek zijn naar die kinderen, dramatische gevolgen zou kunnen hebben.

Ook hier dank ik de collega's voor hun steun. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 226/1)

– *De artikelen 1 tot en met 5 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

MOTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska tot uitoefening van het recht van onderzoek naar mogelijke partijdigheid en belangenvermenging bij de Vlaamse Regering tijdens de besluitvorming rond Uplace
– 259 (2014-2015) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de motie van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska tot uitoefening van het recht van onderzoek naar mogelijke partijdigheid en belangenvermenging bij de Vlaamse Regering tijdens de besluitvorming rond Uplace

De bespreking is geopend.

De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Voorzitter, collega's, ik ben al bij al blij dat we dit in alle rust kunnen bespreken. Ik zie geen tv-camera's meer en ook op de publieks- en de journalistieke tribune is het vrij stil. Niet iedereen is aanwezig in de vergadering, maar ik zie dat de fractieleiders wel aanwezig zijn, dus dat is zeer goed. *(Opmerkingen)*

Vladimir Poetin zit veilig en wel in Moskou, mijnheer Diependaele. Op dat vlak zitten we dus ook safe.

Het Uplace-debat hebben we twee weken geleden grondig en inhoudelijk gevoerd. Het is absoluut niet mijn bedoeling om dat debat over te doen. Het minste dat we kunnen stellen, is echter dat de inhoudelijke meningen verdeeld zijn. De meningen op politiek vlak zijn verdeeld. De mening van mijn fractie is duidelijk. Wij vinden dit een draak van een project om tal van redenen: economische argumenten, mobiliteitsargumenten en gezondheidsargumenten. Bovendien vinden we het onverantwoord om een dergelijk project toe te laten in deze tijden van besparingen, of het nu gaat over het financieren van verkeersontsluiting, de sanering van de gronden of het betalen van schadevergoedingen. In deze budgettaire krapte is zo'n project onverantwoord.

Ik hoor dagelijks verhalen die deze these bevestigen. Gisteravond hoorde ik opnieuw een verhaal dat mij sterkt in mijn verontwaardiging. Het was meer bepaald het verhaal van mijn kinderdagverblijf. Hier wordt vaak over rechtszekerheid gesproken. Het betreft jonge, gemotiveerde ondernemers die al een tijdje hun project financieel voorbereiden en onderbouwen en die rekenen op een aantal engagements vanuit de Vlaamse overheid. Als zij eenmaal de deuren openen, valt de financiële basisondersteuning weg. Als het instrument van rechtszekerheid wordt gehanteerd, wat dan met de rechtszekerheid van die jonge ondernemers?

Dit is echter niet de inhoud van mijn motie. De motie gaat niet over inhoud maar over de procedure. De discussie over de procedure overstijgt eigenlijk het debat over de meningsverschillen. Het is mijn overtuiging dat een onderzoekscommissie belangrijk is voor zowel voorstanders als tegenstanders. Men kan veel zeggen over Uplace, maar niet dat er geen vuiltje aan de lucht of helemaal niets aan de hand is.

Toen mijn fractie het voorstel van een onderzoekscommissie lanceerde, viel me op dat er meteen steun kwam vanuit de hele oppositie, waarvoor dank. Daarnaast waren er ook genuanceerde reacties vanuit de meerderheid, waarvoor eveneens dank. Hun reactie was dat zij het een zeer zwaar instrument vinden en

toch even het plenaire debat over Uplace wilden afwachten. Ik merk daar toch wel enige sympathie voor het voorstel.

Het klopt ook dat er de voorbije weken heel wat argumenten zijn aangehaald tegen de oprichting van een onderzoekscommissie. Ik erken dat. Sommige argumenten waren intellectueel heel eerlijk, andere vond ik eerder getuigen van een kleuterniveau. Ik zal me concentreren op de eerste categorie, de intellectueel eerlijke argumenten, en proberen ze te weerleggen.

De eerste kritiek: waar is de fameuze smoking gun? Dat is eigenlijk heel eenvoudig. De smoking gun is de eerste versie van het brownfieldconvenant, het contract zelf. Daar is het probleem ontstaan, en het is dat probleem waaraan juridisch werd geredimeerd vanuit de Vlaamse Regering.

De kritiek op de eerste versie van het convenant, via een addendum in 2010 lichtjes aangepast, is niet nieuw.

We hebben enkele jaren geleden zelfs een resolutie ingediend met het argument dat het convenant op juridisch drijfzand was gebouwd. Ik heb toen in mijn toelichting zelfs gesteld dat het in het voordeel zou zijn van Uplace om het convenant te ontbinden. Ik kan niet zeggen dat die analyse in dit parlement op gejuich werd onthaald. Toenmalig minister-president Peeters wuifde elke kritiek weg, maar wat blijkt? De Raad van State gaf ons uiteindelijk, halverwege 2014, gelijk. Ik denk niet dat het zinvol is dat ik nog eens het hele citaat voorlees. Minister-president Bourgeois heeft het twee weken geleden zelf gedaan tijdens het debat over Uplace. Het is een zeer fundamenteel arrest van de Raad van State.

De eerste vraag voor de onderzoekscommissie, zoals wij hem hebben genoteerd in onze motie, lijkt mij toch meer dan verantwoord. Collega's, ik hoor graag tegenargumenten. Het debat is open. Mij lijkt die eerste vraag voor de onderzoekscommissie meer dan verantwoord, alleen al op basis van het arrest van de Raad van State. Collega's, ik denk dat de beste illustratie hiervan de aanpassing van het convenant zelf is. Het engagement van de regering indertijd ging zelfs zo ver dat in het aangepaste contract, het aangepaste convenant, op 13 februari moest worden opgenomen dat er geen schadevergoedingen zouden moeten worden betaald.

Mijnheer Diependaele, u bent ondertussen aan het overleggen met uw fractiegenote, maar vindt u het normaal dat eerst een zeer verregaand contract wordt opgesteld en ondertekend, in het voordeel van een projectontwikkelaar, om die zekerheid te garanderen, en dat vervolgens dat contract wordt aangepast zodat die private partner de overheid niet zou kunnen chanteren met schadevergoedingen? Vindt u dat normaal? Wel, ik vind dat niet normaal. Ik vind het op zijn minst een reden om een onderzoekscommissie in het leven te roepen.

Mijnheer Diependaele, ik heb dat tijdens het debat... *(Opmerkingen van de heren Kris Van Dijck en Matthias Diependaele)*

De Zevende Dag is geen parlementaire omgeving, mijnheer Diependaele. Het is goed dat we zo'n debat voeren op televisie, maar de grondige technische behandeling moet natuurlijk in het parlement gebeuren. Ik hoor graag uw tegenargumentatie.

Mijnheer Diependaele, de reden dat ik u aanspreek is inderdaad dat uw partij de eerste versie van het convenant niet heeft ondertekend. Het lijkt me zelfs logisch dat u dus de oprichting van een onderzoekscommissie zou ondersteunen.

Kritiek twee. Het voorstel van een onderzoekscommissie zou voor de oppositie een manier zijn om het project te kelderen. Ook dat heb ik al meermaals gehoord. Voor alle duidelijkheid, mijn fractie hoopt natuurlijk dat Uplace er niet komt. Wij zijn niet de enigen in dit parlement, trouwens. Maar dat is hier niet het punt. Het punt is dat het vermoeden van partijdigheid en belangenvermenging voldoende groot is, en voldoende breed in de samenleving, en dat het in het belang is van iedereen, van voor- en tegenstanders, van parlement, regering, Uplace zelf, dat er klaarheid komt in dit dossier. Iedereen die recht in zijn schoenen staat, zou dit moeten ondersteunen.

Laat ons klaarheid brengen. Een onderzoekscommissie begint met vragen, niet met antwoorden. Mijn fractie heeft hierover natuurlijk een mening, maar een onderzoekscommissie is een neutraal en objectief systeem dat wordt opgestart om klaarheid te brengen.

Kritiek drie. Er wordt aan sfeerschepping gedaan. Alsof het brownfieldconvenant in een corrupte sfeer zou zijn ontstaan. Het 'sfeertje', mevrouw De Ridder, zoals u twee weken geleden hebt gezegd. Ik heb al meermaals gezien dat u altijd zeer genuanceerd bent. U bent tegen het creëren van een sfeertje en tegen vreemde opmerkingen.

In elk geval heb ik nooit, maar dan ook nooit, het woord corruptie in de mond genomen. Ik daag iedereen om de term corruptie ergens in mijn woorden terug te vinden. (*Opmerkingen*)

Mijnheer Diependaele, vindt u dat er bijgevolg geen reden voor een onderzoekscommissie is? Is dat uw redenering? Ik kom daar onmiddellijk op terug. Dat is natuurlijk een verkeerde redenering. Corruptie is niet nodig om een onderzoekscommissie op te richten. Dat is eigenlijk het punt niet. Ik wil me niet over eventuele corruptie uitspreken. Dat is niet het onderwerp van de onderzoekscommissie.

Het gaat hier om belangenvermenging. Dat is niet hetzelfde als corruptie. Als een overheid tegelijkertijd rechter en partij is, heet dat ook belangenvermenging. De fundamentele kritiek die de Raad van State in zijn arrest heeft opgenomen, betreft een inbreuk tegen het onpartijdigheidsbeginsel. Het gaat erom dat een overheid tegelijkertijd rechter en partij is. Dit heet ook belangenvermenging en dit is voldoende reden om een onderzoekscommissie op te richten.

De vierde kritiek luidt dat er een procedurefout is gemaakt, maar dat die fout met de beslissing van 13 februari 2015 is geremedieerd. Zo eenvoudig is het natuurlijk niet. Een inbreuk op het onpartijdigheidsbeginsel kan niet zo maar een procedurefout worden genoemd.

Bovendien denk ik dat heel wat mensen, ook in het Vlaams Parlement, vrezen dat de Vlaamse Regering enkel het contract heeft aangepast om juridisch in orde te zijn. Het juridisch engagement is aangepast, maar het moreel engagement kan natuurlijk blijven bestaan.

Is de Vlaamse Regering in verband met dit dossier nog neutraal? Dat is opnieuw de vraag. Zorgt het oorspronkelijke convenant voor blijvende verbintenissen? Heeft dit de beslissing van 13 februari 2015 beïnvloed? Op zijn minst bestaat de indruk dat dit het geval is.

Uplace wordt in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) voor het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel verder gebetonneerd. De winkelruimtes rond Uplace moeten inbinden. Tijdens dezelfde ministerraad is het convenant en de juridische gebondenheid aangepast. We kunnen dan ook niet stellen dat de beslissing van 13 februari 2015 zo onschuldig is.

Dit brengt me bij het vijfde en laatste punt van kritiek. De overheid stelt zich vanaf nu objectief op ten aanzien van het project. De normale procedure wordt gewoon doorlopen. De heer Somers is nu even weg. Dit is het belangrijkste betoog dat hij tijdens het debat over Uplace enkele weken geleden heeft gehouden: vanaf nu is er een volledige ongebondenheid en kan de Vlaamse Regering de normale procedure objectief en neutraal doorlopen.

Ik vraag me af of dit klopt. Kan met betrekking tot Uplace nog een weigering worden uitgesproken? Juridisch gezien, kan dit natuurlijk wel. De enige voorwaarde is dat de heer Verhaeghe het contract heeft aanvaard. Ik heb in een weekendinterview met de heer De Wever gelezen dat dit zou zijn gebeurd. Voor mij was dat nieuw. Blijkbaar heeft de heer Verhaeghe het contract aanvaard. De vraag is natuurlijk of de Vlaamse Regering, los van de juridische onderbouw, met betrekking tot dit dossier nog ongebonden is. Een onderzoekscommissie moet het antwoord leveren.

De Vlaamse Regering heeft in elk geval zelf twijfel gezaaid. Ik zal dit even toelichten. Aan de ene kant hebben we minister Weyts, minister Muyters, de heer Diependaele en de heer De Wever. Zij pleiten voor het nakomen van eerdere afspraken. *Pacta sunt servanda. (Opmerkingen van de heer Matthias Diependaele)*

Mijnheer Diependaele, ik heb, voor alle duidelijkheid, helemaal geen fixatie op u. U bent de grote verdediger van Uplace in het Vlaams Parlement. U bent dan ook een evidente persoon om te citeren. U hebt een aantal opvallende uitspraken gedaan, onder meer over die verregaande engagementen.

Wat zegt u immers? Afspraken moeten worden nageleefd. Ik heb het ook gezien in de teksten die de N-VA heeft opgemaakt naar aanleiding van het Uplacedossier. Ook Bart De Wever heeft in het weekendinterview zaterdag gezegd dat er indertijd engagementen zijn aangegaan. Dat is echter natuurlijk allemaal op basis van die eerste versie van het convenant. Dat is nu net wat door de regering werd aangepast, omdat die engagementen veel te ver gingen.

Er is dus het pleidooi aan de ene kant waarbij men zich baseert op de eerste versie van het convenant. Dan heb je aan de andere kant een andere groep mensen die zeggen dat we gewoon de procedure zullen doorlopen, en dat al die engagementen van tafel zijn geveegd. Wie zijn diegenen die daarvoor pleiten? Minister-president Bourgeois, opnieuw minister Muyters, want die heeft nu al de twee verschillende verhalen verteld, en ook de heer Somers, die nog altijd afwezig is. *(Opmerkingen)*

Ah, daar is hij. *(Opmerkingen van de heer Bart Somers)*

Mijnheer Somers, u hebt het woord 'corruptie' in de mond genomen. Ik zeg duidelijk dat dit hier niet de kwestie is voor deze onderzoekscommissie.

Ik zal het nog even herhalen voor u. U hebt gezegd dat de procedure objectief en neutraal moet worden doorlopen. U bevestigt dat hier nogmaals. Dat is heel goed, maar er zijn ondertussen anderen, ook ministers, die het omgekeerde zeggen, die zich baseren op engagementen uit het verleden, en dat staat natuurlijk haaks op elkaar. Je kunt immers niet het ene én het andere zeggen. Ofwel is het vanaf nu objectief, ofwel baseer je je op engagementen uit het verleden.

Als de regering twijfel zaait, dan lijkt het me noodzakelijk dat het parlement dit opheldert. Ik denk dus dat een onderzoekscommissie meer dan nodig is om klaarheid te scheppen. Ik heb begrepen dat straks de fractieleiders of andere leden uit de andere fracties nog zullen reageren. Eerlijk gezegd, ik vind het

eigenlijk bijzonder spijtig dat er zelfs geen poging wordt gedaan om een fundamenteel debat hierover te voeren.

Mijnheer Diependaele, u zei daarnet dat we een debat hebben gevoerd in De Zevende Dag. Heel tof, de volgende keer zullen we nog eens een debat voeren, maar als u het niet nodig vindt om hier een parlementair debat aan te wijden, dan vind ik dat heel spijtig, en bedroevend voor de parlementaire democratie. *(Applaus bij de oppositie)*

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Ik heb de heer Sanctorum zo-even al gefeliciteerd, maar ik wil het herhalen: de motie die Groen hier voorlegt, is bijzonder sterk gestoffeerd en levert een ongelooflijk volledig en tegelijkertijd ontluisterend overzicht van de processie van Echternach die dit Uplacedossier al heeft doorlopen, van vergunning naar schorsing en terug. Ik denk dat elkeen hier in dit halfroond die al de moeite heeft gedaan om de motie te lezen, zal zien dat de enige conclusie kan zijn dat we zo dadelijk – zowel meerderheid als oppositie – steun geven aan deze motie, en de onderzoekscommissie installeren.

Hoe veel meer argumenten hebben wij nodig om samen te beslissen dat het voor elkeen in Vlaanderen een hele goede zaak zal zijn als die commissie er komt? Voor elke Vlaming die minstens één keer per jaar over het viaduct van Vilvoorde rijdt. Voor elke ondernemer in Vlaanderen, grote ondernemers en kleinhandelaars. Voor het Vlaams Parlement zelf, voor onze eigen geloofwaardigheid. Voor de geloofwaardigheid van de Vlaamse Regering en, ten slotte, zelfs voor Bart Verhaeghe, opdat hij met een gerust hart eventueel zijn ding zou kunnen neerzetten. U weet echter dat wij daar ook geen fan van zijn.

Daarover gaat het echter inderdaad niet. Deze motie gaat over de procedure. Het is voor ons, voor elkeen hier heel belangrijk dat elke zweem van partijdigheid en elke twijfel wordt weggenomen.

Wanneer er dus niet zal worden beslist om die commissie op te richten, dan zal dat voor iedereen in Vlaanderen een slechte zaak zijn. Het hele gebied rond Brussel en Vlaanderen hebben het recht om precies te weten op basis van welke gronden al dan niet zal worden beslist om Uplace al dan niet te vergunnen. Er moet klaarheid komen. De schijn van partijdigheid en het belangenconflict dat er volgens ons bestaat, zeker met betrekking tot de recente beslissing gebaseerd op de studie van Antea, moet worden weggenomen. Die klaarheid moet er komen. Iedereen die recht in zijn schoenen staat, moet dit nu mee steunen. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Wij zullen deze motie steunen, niet omdat door het oprichten van zo'n onderzoekscommissie de Vlaamse Regering onherroepelijk in de problemen zal komen en mogelijk zelfs in haar huidige hoedanigheid niet meer verder kan bestaan, ook niet omdat het Uplacedossier hiermee terug naar af zou gaan – hoewel ik daartegen geen bezwaar zou hebben, want we zijn inderdaad geen voorstander van het hele project –, maar wel omdat de motie een aantal heel waardevolle elementen bevat. In het besluit van de motie worden vragen gesteld die zeker een antwoord verdienen.

Het geeft bovendien de meerderheidspartijen de gelegenheid dit dossier uit de sfeer van de flou artistique te halen, om eventuele verdachtmakingen door de onderzoekscommissie te laten ontkrachten. Ik kan me niet inbeelden dat de zelfs meerderheidspartijen hiertegen zouden kunnen zijn.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de motie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Jean-Jacques De Gucht, Ann Brusseel, Karim Van Overmeire, Sabine de Bethune, Wouter Vanbesien en Tine Soens betreffende de verregaande aantasting van zowel de seksuele en reproductieve rechten van de vrouw als de rechten van het kind in Iran – 280 (2014-2015) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Bart Somers bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van Jean-Jacques De Gucht, Ann Brusseel, Karim Van Overmeire, Sabine de Bethune, Wouter Vanbesien en Tine Soens betreffende de verregaande aantasting van zowel de seksuele en reproductieve rechten van de vrouw als de rechten van het kind in Iran.

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Dit gaat over twee wetten die vandaag voorliggen in Iran. Het zou goed zijn dat we als parlement het signaal geven dat we daarmee niet akkoord kunnen gaan voordat ze gestemd zijn in plaats van daarna.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van Jean-Jacques De Gucht, Ann Brusseel, Karim Van Overmeire, Sabine de Bethune, Wouter Vanbesien en Tine Soens betreffende de verregaande aantasting van zowel de seksuele en reproductieve rechten van de vrouw als de rechten van het kind in Iran onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? *(Instemming)*

Het incident is gesloten.

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van Jean-Jacques De Gucht, Ann Brusseel, Karim Van Overmeire, Sabine de Bethune, Wouter Vanbesien en Tine Soens betreffende de verregaande aantasting van zowel de seksuele en reproductieve rechten van de vrouw als de rechten van het kind in Iran.

De bespreking is geopend.

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Afgelopen zondag 8 maart werd het reeds geleverde en ook broodnodige werk rond vrouwenrechten in de verf gezet naar aanleiding van de Internationale Vrouwendag. In de Senaat werd op 6 maart jongstleden het aanbevelingsrapport over vrouwenrechten goedgekeurd. Het zijn twee bewegingen die in de richting gaan van meer aandacht voor vrouwenrechten en gelijke kansen.

Vandaag verscheen echter ook een rapport dat aantoonde dat die strijd zich niet kan en mag beperken tot een dag, een land, een initiatief. Het is een rapport dat een situatie schetst van een terugkeer in de tijd. You Shall Procreate van Amnesty International toont de nakende precare situatie voor vrouwen in Iran. Er staan twee wetsvoorstellen klaar die indruisen tegen verschillende mensenrechten. Het eerste wil de toegang tot voorbehoedsmiddelen zwaar beperken, vrijwillige sterilisatie en seksuele voorlichting verbieden en de budgetten voor gezinsplanning ontmantelen. Ik moet jullie niet vertellen dat deze zaken een bedreiging zijn voor de fundamentele vrijheid van vrouwen en kinderen.

Een tweede discriminatoir voorstel wil jonge huwelijken aanmoedigen en scheidingen een halt toeroepen. Single vrouwen zonder kinderen mogen worden geweigerd wanneer ze voor een job solliciteren.

De volgorde wordt als volgt vastgelegd: ten eerste, getrouwde mannen met kinderen; ten tweede, getrouwde mannen zonder kinderen en, als laatste, getrouwde vrouwen met kinderen. Bijgevolg hebben de niet-getrouwde vrouwen zonder kinderen geen toegang tot een job. Bovendien zal er bij huwelijksproblemen minder worden ingegrepen door het juridisch apparaat. Deze wet zet de deur open voor huwelijken die in grote mate worden gekenmerkt door misbruik, machtsmisbruik.

Ik denk dat ik de hoogdringendheid niet moet benadrukken, aangezien deze wetten op het punt staan om te worden goedgekeurd. Bij het goedkeuren van deze wet wordt de klok jaren teruggedraaid. Indien deze wetten worden goedgekeurd, gaat Iran bovendien in overtreding met verschillende internationale verdragen.

Deze week maakte de VN Commission on the Status of Women een stand van zaken op van de voortgang sinds 1995 wat betreft de gelijkheid van mannen en vrouwen. Afgelopen weekend en afgelopen dagen vloeide er, in de nasleep van 8 maart, veel inkt over vrouwenrechten en gelijke kansen. Collega's, het is belangrijk en noodzakelijk om dit werk ook in het Vlaams Parlement te verrichten.

Collega's, vandaag heeft dit parlement de kans om het signaal te geven dat wij niet akkoord gaan met de komst van een wet die indruist tegen tal van mensenrechten en in het bijzonder vrouwenrechten. We hebben de kans om ervoor te zorgen dat de internationale verdragen die Iran ondertekende geen betekenisloze papieren worden. Als Vlaams Parlement kunnen we de kracht en het belang van deze verdragen onderstrepen door dit signaal te geven. Voor één keer hebben we de kans om deze discriminatoire wetten tegen te houden alvorens ze kunnen worden goedgekeurd. Zo kunnen we ervoor zorgen dat het werk dat geleverd werd en wordt door tal van ngo's niet wordt tenietgedaan.

We hebben de kans om Iran te wijzen op de verantwoordelijkheid die ze hebben wanneer ze deze verdragen ondertekenen. Het is een belangrijk signaal voor Iran en andere ondertekenaars van deze verdragen.

Ik dank u. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Mevrouw Sabine de Bethune (CD&V): Voorzitter, collega's, met overtuiging heb ik namens mijn fractie dit voorstel van resolutie ingediend. Wij denken dat Vlaanderen mee het voortouw moet nemen inzake mensenrechten en in het bijzonder vrouwenrechten. De strijd voor die vrouwenrechten is nog lang niet gestreden. Integendeel, elke dag nog dreigt er achteruitgang. Bij extreme regimes, extreme bewegingen en in bepaalde regio's in de wereld zien we dat die dreiging echt wel groot is.

Het is belangrijk dat we vandaag onze waardering uitspreken voor het voortreffelijke werk van Amnesty International, die door hun inspanning om die evoluties in de wereld te bewaken, ook de internationale gemeenschap alerteren van dreigende gevaren, in dit geval in het bijzonder de dreiging voor vrouwen in Iran wat betreft hun seksuele en reproductieve rechten, maar ook gewoon hun maatschappelijke rechten op arbeid en integratie in de samenleving.

Tijdens de voorbereidingen van de vergaderingen die deze week en volgende week plaatsvinden in de schoot van de VN in New York, de 59ste sessie van de Commission on the Status of Women, waren we ons natuurlijk bewust van het gevaar wereldwijd voor vrouwenrechten, in het bijzonder voor de teruggang van de seksuele en reproductieve rechten van vrouwen op verschillende plaatsen in de wereld. Het is een tendens waartegen we ons krachtig moeten verzetten. Vanuit Vlaanderen, België en ook Europa moeten wij het voortouw nemen om die rechten voor alle vrouwen in de wereld te waarborgen.

Vorige week vrijdag heeft de Senaat kamerbreed, bijna unaniem – één fractie heeft zich onthouden –, een aanbevelingsrapport goedgekeurd waarin we een reeks van aanbevelingen formuleren over hoe we bij ons, maar ook wereldwijd, een stukje kunnen bijdragen tot die vrouwenrechten. Een van de cruciale eisen in dat verslag is precies dat we zouden opkomen voor seksuele en reproductieve rechten van vrouwen, niet alleen bij ons, maar ook in de wereld.

We moeten onze invloed natuurlijk niet overschatten, maar ik denk dat het belangrijk is dat dit parlement, en meteen ook Vlaanderen, duidelijk te kennen geeft dat dit, wat een collega-parlement in Iran – ik zal mij hier niet uitspreken over het democratische gehalte ervan – bespreekt, niet kan. Het is ook belangrijk dat we dit doen in een overleg tussen de deelstaten en het federale niveau. Ik denk dat we wat buitenlands beleid, mensenrechten en vrouwenrechten betreft, de handen in elkaar moeten slaan en een gezamenlijke strategie moeten hebben.

Die strategie gaat verder dan in urgentie een aantal aanbevelingen stemmen en positie te nemen. Het is symbolisch belangrijk, het moet duidelijk zijn, maar er moet ook een strategie op termijn zijn om als land en als deelstaat te wegen op die agenda. Het rapport dat wij in de Senaat hebben gestemd, formuleert daartoe een aantal concrete aanbevelingen. Ik wil ook onze Vlaamse Regering en de minister-president oproepen om daar uitvoering aan te geven, dit concreet in te vullen en deze strategie te versterken. (*Applaus bij de N-VA, CD&V, Open Vld, sp.a, en Groen*)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx (N-VA): Voorzitter, collega's, onze fractiegenoot, de heer Van Overmeire, heeft dit voorstel van resolutie mee ingediend, uiteraard vanuit volle overtuiging. Wij gaan voor 100 procent akkoord met de inhoud die is toegelicht door de heer De Gucht.

Iran telde 50 jaar geleden 25 miljoen inwoners en vandaag 77 miljoen inwoners. Het land zegt te willen afsteveneren op 100 miljoen inwoners. Het is daarmee een uitzondering in een wereld waar overal het geboortecijfer daalt. Dat heeft onze samenleving trouwens toegelaten zich daarop te organiseren. Zo zijn gezin en

carrière ook voor vrouwen combineerbaar geworden. de levenskwaliteit is erop vooruit gegaan enzovoort.

De N-VA wenst nog kort te stellen dat we in de toekomst in de commissie Buitenlands Beleid willen kijken naar andere landen om werk te maken van een meer algemeen voorstel van resolutie. Ik heb dit ook al meegedeeld aan de heer De Gucht die dit initiatief heeft genomen. We zullen daarin het voortouw nemen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Van dermeersch heeft het woord.

Mevrouw Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Voorzitter, de bedoeling van dit voorstel van resolutie betreffende verregaande aantasting van seksuele en reproductieve rechten van de vrouw evenals de rechten van het kind in Iran, is een zeer goedbedoeld voorstel van resolutie, daar ben ik van overtuigd. Maar men vergeet dat deze twee voorliggende vrouwenhatende Iraanse wetten, die wellicht weldra zullen worden goedgekeurd, in zoverre er een democratie is in Iran, het gevolg zijn van het islamitische karakter van Iran.

De verwondering in dit parlement verbaast mij. De wetten die nu voorliggen in Iran, vloeien rechtstreeks voort uit de islamitische leer, uit de Koran en de Hadith. Er is niets verwonderlijks aan dat die wetten nu voorliggen in Iran. Ze zijn verwerpelijk tot en met, zeker volgens mijn principes en westerse waarden, maar ze zijn nu eenmaal in Iran een geldende norm omdat daar de islamitische leer geldt. Onze verklaringen en verdragen zijn helemaal vreemd aan dat islamitische paradigma. Onze normen en waarden hebben geen enkele waarde voor Iran. Het feit dat wij hier een voorstel van resolutie goedkeuren, wordt helemaal niet geapprecieerd in Iran.

U moet weten dat Iran een sjiietisch land is, dat onder andere de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens ondertekend heeft. Daar wordt ook naar verwezen in dit voorstel van resolutie. Maar dat is niets in vergelijking met wat het ook ondertekend heeft en dat daar eigenlijk haaks op staat. Iran heeft namelijk in de jaren negentig de Caïroverklaring ondertekend. Iran is samen met 57 andere staten lid van de Organisation of Islamic Cooperation (OIC). Daarin staat dat die Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, die ze ondertekend hebben, ondergeschikt is en dat enkel die mensenrechten gerespecteerd worden wanneer de sharia, de islamitische wet, die toelaat. Dus de sharia, de islamitische wet, zal altijd voorgaan op de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Ik ga daar absoluut niet mee akkoord, en ik heb begrepen dat u allen daar ook niet met akkoord gaan, zeer terecht.

Maar u moet wel weten wat de realiteit is in Iran voor we hier een voorstel van resolutie opmaken en goedkeuren. Ik zal het ook met mijn volledige hart goedkeuren, maar ik denk dat het helaas niet veel ter zake zal doen in Iran. Iran is nu eenmaal een fundamentalistisch moslimland. Het heeft een rechtssysteem dat enkel en alleen gebaseerd is op de sharia. Vrouwenrechten worden daar al jaren massaal geschonden.

Het verwondert mij dan ook dat hier vandaag deze resolutie bij hoogdringendheid op de agenda is geplaatst. Waarom is dat hoogdringend? Het is in Iran elke dag hoogdringend en niet alleen vandaag. Het stoort mij dat u de ogen sluit voor wat er dagelijks in Iran gebeurt. De ongelijke behandeling van vrouwen wat betreft huwelijk, wat betreft echtscheiding, erfenis, voogdij over kinderen. Het is dagelijks schering en inslag in Iran. Vrouwen mogen niet eens zonder toestemming van hun echtgenoot hun land verlaten of zelfs hun huis verlaten. Ook op het vlak van onderwijs, kansen voor vrouwen in het onderwijs, is het zeer, zeer droef gesteld. Er zijn beperkingen aan studiekeuzes. Er zijn bepaalde vakken die door vrouwen en jonge meisjes niet mogen worden gevolgd. Er is

dagelijks, en al jarenlang, een sluierplicht waarop wordt toegezien door de religieuze politie die vrouwen stokslagen toedient wanneer ze te 'provocatief' zouden zijn aangekleed.

In dit voorstel van resolutie – helaas – lees ik hierover niets. De islam wordt in dit voorstel van resolutie niet genoemd. En dat vind ik heel, heel triest. Het betekent dat u weeral, ondanks het feit dat u het terecht – het zou elke dag op de agenda moeten staan – op de agenda zet, de ogen sluit voor wat er uiteindelijk aan de gang is.

Wij hebben in de Senaat een debat gevoerd over vrouwenrechten. Ik heb er toen ook al de nadruk op gelegd dat er in Vlaanderen selectieve verontwaardiging is, zeer zeker over vrouwenrechten en meer bepaald vrouwenrechten in het buitenland en landen zoals Iran. Men is vaak te bang of te laf – ik weet niet wat het probleem is maar ik zou het graag van u horen – en u kijkt politiek correct de verkeerde kant op als het gaat over wat er gebeurt in de wereld, als het over de islam gaat.

Mevrouw de Bethune, van gelijke rechten tussen man en vrouw is er geen sprake in Iran, en ook niet van gelijkheid in rechten of gelijkheid in waardigheid. Er is gewoon geen sprake van, geen letter. Vrouwen krijgen in de islam een ondergeschikte rol, en dus ook in Iran. Zij moeten hun man gewoon gehoorzamen. Tegen vrouwen die zich niet schikken, wordt geweld gebruikt. Kindhuwelijken, uithuwelijken, opsluiten, afschermen van de buitenwereld, eerdergerelateerd geweld – en dat komt trouwens ook steeds meer voor in onze samenleving naarmate die meer islamiseert –, gedwongen seks, genitale verminking. Het zijn allemaal geweldvormen die dagelijks voorkomen in Iran. U mag daar de ogen nooit voor sluiten. U mag niet politiek correct de andere kant uitkijken.

Dergelijke schendingen kan men voorspellen in islamitische landen. Het staat in de islamitische leer, in de sharia, in de Koran, in de Hadith. Ik zal u een voorbeeld geven van de 7 verschillende soorten discriminatie die er op til zijn en die zullen worden doorgevoerd wanneer de islam het voor het zeggen krijgt. De islam heeft het voor het zeggen in 57 staten in deze wereld en in meerdere staten neemt de islamisering nog toe. Het gaat over 7 discriminaties die duidelijk verwoord zijn, en zeg niet dat het niet voorspeld was of dat u het niet geweten hebt, want ik zal er u de verzen bijgeven.

In de Koran staat dat de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen radicaal in strijd is met de Koran, dat de man duidelijk meer waard is dan de vrouw. Dat staat in vers 4.34. Een man heeft ook dubbel zoveel rechten bij de verdeling van een erfenis. Dat staat in vers 4.176 letterlijk vermeld. Bovendien is de getuigenis van een vrouw half zoveel waard volgens de Koran: vers 2.282. Polygamie wordt trouwens vooropgesteld en gepromoot in vers 23 van 1 tot en met 6. Onvoorwaardelijke gehoorzaamheid staat in 4.34. Vrouwen mogen worden afgeranseld. (*Rumoer*)

De voorzitter: Dames en heren, iedereen heeft hier het recht om zijn mening te verkondigen. Kunt u alstublieft naar de mening van iemand anders luisteren, ook al bent u het daarmee niet eens? En als u het er niet mee eens bent: het Koffiehuis is nog altijd open.

Mevrouw Van dermeersch heeft het woord.

Mevrouw Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Ik ben zelfs niet eens mijn mening aan het verkondigen, ik ben gewoon de Koran aan het citeren. Het staat er allemaal letterlijk in. Ik ben mijn mening niet eens aan het verkondigen op dit moment. Ik ben gewoon aan het citeren wat er in de Koran staat over vrouwen en hoe inferieur vrouwen worden beschouwd. Het is dan niet meer dan

normaal dat er wetten worden gemaakt in die zin als men de Koran, de sharia en de Hadith vooropstelt.

Ik ga verder met mijn citaten. De echtgenoot mag de vrouw afranselen wanneer ze ongehoorzaam is. Dat staat letterlijk in vers 4.34. Bovendien is scheiden door verstoting zonder enig probleem mogelijk, maar omgekeerd mag een vrouw haar man absoluut niet verstoten laat staan een echtscheiding eisen. Dat staat in vers 65.1. Dat laatste ligt in de lijn van de Koran: een huwelijk wordt in de islamitische wereld helemaal niet op vrijwillige basis aangegaan noch op basis van gelijkwaardigheid tussen man en vrouw. Het huwelijk heeft binnen de islamitische wereld een heel andere connotatie.

Vrouwen worden binnen de islam op allerlei manieren gediscrimineerd en als erg inferieur beschouwd. Dat uit zich bijvoorbeeld ook in de onmenselijke en onrechtvaardige behandeling van vrouwen bij verkrachtingen. Als een vrouw wordt verkracht in de islamitische wereld, en dus ook in Iran, moet ze vier mannelijke getuigen hebben om dit te kunnen bewijzen. Als ze geen vier mannelijke getuigen heeft – staat allemaal in de sharia – dan kan ze de verkrachting niet laten bevestigen en wordt de vrouw aanzien als overspelig. In Iran, Saoedi-Arabië, Nigeria en Soedan staat op overspel de doodstraf. U kent de beelden die dan de wereld rondgaan van stenigingen van vrouwen. Het is afschuwelijk.

Misschien hebt u ook al de beelden gezien van de slavenmarkten die onlangs terug zijn ingevoerd. Het zijn slavenmarkten waar vrouwen worden verkocht. Dat staat ook letterlijk zo beschreven in meerdere regels in de Koran, meer bepaald in vers 23.6, vers 4.24, vers 70.29 en vers 8.69. Daarin staat exact wat men moet doen in oorlogssituaties met gevangengenomen vrouwen, namelijk ze verkopen op slavenmarkten.

De islam is absoluut geen religie als andere wereldgodsdiensten. Het is een politieke ideologie waarop de staat van Iran is gestoeld. Deze politieke ideologie wordt toegepast in Iran. Het mag u dan ook niet verwonderen dat er twee dergelijke wetten voorliggen in Iran. Het heilige boek, de Koran, bevat zelfs regels voor oorlogsvoering en over wat men met veroverde vrouwen moet doen. Mooi boek is dat toch wel, die Koran!

Het verwondert me dat u vandaag verwonderd bent. U moet zich informeren. Ik ben heel blij dat u initiatieven neemt zoals dit voorstel van resolutie, maar het is maar een papieren klauw. 'Islam' komt er niet eens in voor. Hoe politiek correct kunnen jullie toch allemaal zijn? Hoe politiek correct en netjes kijken jullie allemaal de andere kant op voor wat er dagelijks in Iran gebeurt. Ik vind het een schande.

U vraagt de regering om bij de Iraanse autoriteiten langs officiële en formele weg op het hoogste niveau uw expliciete bezorgdheid over te maken. Daar lacht men in Iran eens mee. U maakt zich daar echt belachelijk mee. Ik vind het heel erg dat u met zo'n initiatief afkomt. Ik wil het steunen, want het is een begin. Maar wees gewaarschuwd!

Ik hoop dat u tussen al uw gebabbel door toch de moeite hebt gedaan om te luisteren naar wat er echt in de Koran staat, naar wat er echt met vrouwen gebeurt in Iran en dat u dan echte initiatieven neemt waarbij u duidelijk een klauw maakt en geen papieren klauwtje zoals met dit voorstel van resolutie. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Mevrouw Sabine de Bethune (CD&V): Voorzitter, ik wil nog even reageren omdat ik tweemaal genoemd ben door mevrouw Van dermeersch. Ook in dit parlement moet met respect over de Koran worden gesproken. U weet dat er ook een open en tolerante lezing van de Koran bestaat, waarin men zegt dat man en

vrouw uit een ziel werden geschapen, dat man en vrouw van dezelfde oorsprong zijn, dat man en vrouw dezelfde verantwoordelijkheid dragen. Beiden ontvangen dezelfde beloning en dezelfde straf. De heilige Koran spreekt op dezelfde wijze over vrouwen en mannen bij een progressieve en moderne lezing. Ik ben geen moslim. Ik moet de Koran niet verdedigen. Er moet wel met respect over alle godsdiensten worden gesproken.

Het probleem is het extremisme. Vandaag is er een groot probleem met moslimextremisme in de wereld. Dat klopt. Het is echter niet het enige extremisme. Er zijn ook andere vormen van extremisme die mensen- en vrouwenrechten bedreigen. Ik kan er een hele reeks opsommen die de fundamentele rechten van vrouwen aantasten.

Ik zal er maar één noemen, een totaal andere vorm van extremisme: het communistisch extremisme. In China worden vandaag alle dagen de rechten geschonden van vrouwen die aanhanger zijn van Falun Gong. Elke dag worden hun mensenrechten bedreigd. Het gaat dan niet over moslimextremisme, maar over een andere vorm van extremisme. We moeten alle vormen van extremisme tegengaan. (*Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a, Groen en N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel (Open Vld): Voorzitter, mevrouw Van dermeersch, ik heb u eventjes horen verwijzen naar het "verwerpelijk politiek correct denken" van uw collega's. Ik heb u horen zeggen dat wij "de andere kant op keken". Ik kreeg toen echt zin om de andere kant op te wandelen, dat hebt u misschien kunnen zien.

Ik zal het kort houden, mevrouw de Bethune heeft al uitvoerig inhoudelijk geantwoord op uw onsamenhangend verhaal. U beledigt uw collega's die zich al jaren inzetten voor mensenrechten en die de waarheid wel degelijk durven te zeggen. En ze doen dat met iets meer kennis van zaken dan u. (*Applaus bij Open Vld, CD&V, sp.a en Groen*)

Mevrouw Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Ik wil mevrouw de Bethune zeggen dat ze gelijk heeft. Ik apprecieer trouwens ook haar gevecht voor vrouwenrechten. Ze geeft inderdaad een inhoudelijk antwoord op wat ik zeg. En ze heeft gelijk dat vrouwenrechten ook op andere plaatsen in de wereld geschonden worden. Ook daar moeten we iets aan doen.

We moeten er geen papieren klauwen voor vormen, mevrouw de Bethune, we kunnen beter. We kunnen andere initiatieven nemen, dat weet u.

Over wat u zegt over de moderne lezing van de Koran en de Hadith, de zogezegde Europese islam waar dikwijls op wordt gealludeerd dat die zou moeten ontstaan, kan ik u alleen maar teleurstellen. Ik heb me verdiept in de islamitische leer en in de werking van de islamitische samenleving. Islamfeminisme is onbestaande. Vrouwen worden gewoon niet getolereerd. Ze worden als inferieur beschouwd. Als feminisme mag men met andere woorden de islam niet interpreteren.

Erger nog, ik heb u zojuist een lezing gegeven van de verzen die zo vrouwhatend zijn in de Koran: dat mag ik eigenlijk niet doen volgens de islamitische leer. Ik mag niet laten horen welke verzen het zijn. De Koran mag enkel gelezen worden in het Arabisch. Iedereen die het Arabisch niet verstaat of niet spreekt, mag die Koran zelfs niet citeren. De Koran mag niet vertaald worden, want elke vertaling is een afwijking van het woord van Allah dat zogezegd letterlijk in die Koran staat.

Alle respect daarvoor, op die manier kan men daar als vrouw natuurlijk geen islamfeminisme op stoelen, men kan geen moderne lezing geven van de islam. Dat is inherent aan de islam, inherent aan de Koran. En daarom is het heel belangrijk om te blijven hameren op vrouwenrechten. Vrouwen alleen zullen de kans niet krijgen om de islam te interpreteren of om islamfeminisme te berde te brengen. Helaas.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Voorzitter, ik moet nog een dingetje zeggen, want op de banken ligt nog de eerste versie van het voorstel van resolutie. Als ik deze opmerking niet maak, zal ik een vormelijke fout maken, en u hebt me erop gewezen dat daar heel zware straffen op staan.

In de voorlaatste alinea van de eerste bladzijde staat: "Deze twee voorstellen – die gedragen worden door de Iraanse regering – resulteren (...)". Wat tussen de gedachtestrepen staat, is geschrapt, want mevrouw Soens heeft me meegedeeld dat Amnesty International erop heeft gewezen dat de minister van Justitie openlijk heel zware bedenkingen heeft geuit bij het voorliggende gegeven. Het moet bijgevolg uit de tekst verwijderd worden.

De voorzitter: En op de tweede bladzijde staat ook nog een fout in de alinea die begint met "Gezien de korte termijn (...)". Helemaal achteraan in die alinea staat: "Stilzitten is in het licht van deze zeer verregaande en ongekennde aantasting van de rechten van de vrouw geen optie, willen de de goedkeuring van deze wetten daadwerkelijk voorkomen." Ik veronderstel dat "de de" "we de" moet worden. *(Opmerkingen van de heer Jean-Jacques De Gucht)*

Dat is dan ook in orde.

Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN DECREET van Martine Taelman, Tine van der Vloet, Vera Jans, Lies Jans, Katrien Schryvers en Caroline Croo houdende wijziging van artikel 14 van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap – 217 (2014-2015) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
115 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van Martine Taelman, Lorin Parys, Katrien Schryvers, Peter Persyn, Vera Jans en Tine van der Vloet houdende wijziging van het decreet van 3 mei 1989 houdende erkenning van adoptiediensten en houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen – 226 (2014-2015) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
114 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Jean-Jacques De Gucht, Ann Brusseel, Karim Van Overmeire, Sabine de Bethune, Wouter Vanbesien en Tine Soens betreffende de verregaande aantasting van zowel de seksuele en reproductieve rechten van de vrouw als de rechten van het kind in Iran – 280 (2014-2015) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
114 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MOTIE van Hermes Sanctorum-Vandevoorde, An Moerenhout, Wouter Vanbesien en Björn Rzoska tot uitoefening van het recht van onderzoek naar mogelijke partijdigheid en belangenvermenging bij de Vlaamse Regering tijdens de besluitvorming rond Uplace – 259 (2014-2015) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie tot uitoefening van het recht van onderzoek.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
31 leden hebben ja geantwoord;
82 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MOTIE van Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt en Bart Van Malderen tot besluit van de op 26 februari 2015 door Freya Van den Bossche in commissie gehouden interpellatie tot minister Jo Vandeuren over de gevolgen van de federale beslissing om de mantelzorgpremie voor werkzoekenden te schrappen voor het Vlaamse mantelzorgbeleid – 272 (2014-2015) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
83 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

Redenen voor onthouding?

De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Wij gaan akkoord met de toedracht van deze motie, maar we maken een licht voorbehoud bij de aarzeling die in punt 2 wordt opgenomen, waarbij wordt gezegd dat, indien de Federale Regering in gebreke blijft, de Vlaamse Regering zelf een voortrekkersrol zal moeten spelen en haar bevoegdheden volledig moet gebruiken. Wij zijn van mening dat een zelfbewuste Vlaamse Regering niet moet kijken naar de Federale Regering, maar sowieso een voortrekkersrol moet spelen en haar bevoegdheden volledig moet gebruiken.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 18 maart 2015 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 17.59 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, John Crombez, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Mathias De Clercq, Joris Vandenbroucke: ambtsverplichtingen;

Jan Van Esbroeck, Johan Verstreken: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Barbara Bonte, Mercedes Van Volcem: gezondheidsredenen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, John Crombez, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius

Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, John Crombez, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, John Crombez, Caroline Croo, Guy D'haeseleer, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen,

Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Bart Caron, John Crombez, Guy D'haeseleer, Johan Danen, Kurt De Loor, Caroline Gennez, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Ingrid Lieten, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Elke Van den Brandt, Anke Van dermeersch, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Vera Celis, Lode Ceyskens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Herman De Croo, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Bart Caron, John Crombez, Johan Danen, Kurt De Loor, Caroline Gennez, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Ingrid Lieten, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Elke Van den Brandt, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Paul Van Miert, Peter Van Rompuy, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Guy D'haeseleer, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken